Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1093/2010**

(2010. gada 24. novembris),

ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK

(OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1022/2013 (2013. gada 22. oktobris)	L 287	5	29.10.2013.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris)	L 60	34	28.2.2014.
►**M3**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs)	L 173	190	12.6.2014.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1093/2010

(2010. gada 24. novembris),

ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi atpaliek no finanšu globalizācijas un integrētās un savstarpēji saistītās realitātes, kas raksturīga šodienas Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzas finanšu iestādes darbojas pārrobežu mērogā. Krīze ir atklājusi, ka pastāv būtisks sadarbības, koordinācijas, Savienības tiesību aktu piemērošanas konsekvences un uzticības trūkums starp valstu uzraudzības iestādēm.

(2) Pirms krīzes un krīzes laikā Eiropas Parlaments aicināja rīkoties, lai Eiropas mērogā izveidotu integrētāku uzraudzības sistēmu, kura visiem dalībniekiem Savienības līmenī ļautu nodrošināt līdzvērtīgus darbības nosacījumus un kurā atspoguļotos pieaugošā Savienības finanšu tirgu integrācija (Eiropas Parlamenta 2000. gada 13. aprīļa rezolūcijā par Komisijas paziņojumu

([1]) OV C 13, 20.1.2001., 1. lpp.
([2]) 2010. gada 22. janvāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([3]) Eiropas Parlamenta 2010. gada 22. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 17. novembra lēmums.

▼B

"Finanšu tirgu sistēmas īstenošana – rīcības plāns" ([1]), 2002. gada 21. novembra rezolūcijā par pienācīgas uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ([2]), 2007. gada 11. jūlija rezolūcijā par finanšu pakalpojumu politika laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam – Baltā grāmata ([3]), 2008. gada 23. septembra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ([4]) un 2008. gada 9. oktobra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par *Lamfalussy* procesa turpinājumu – uzraudzības struktūra nākotnē ([5]), un 2009. gada 22. aprīļa normatīvajā rezolūcijā par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) ([6]), un 2009. gada 23. aprīļa normatīvajā rezolūcijā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kredītvērtējuma aģentūrām ([7])).

(3) 2008. gada novembrī Komisija pilnvaroja *Jacques de Larosière* vadīto augsta līmeņa darba grupu sagatavot ieteikumus par to, kā stiprināt Eiropas pārraudzības nosacījumus, lai labak aizsargātu pilsoni un atgrieztu uzticību finanšu sistēmai. Tās 2009. gada 25. februārī publicētajā galīgajā ziņojumā ("*de Larosière* ziņojums") augsta līmeņa darba grupa ieteica stiprināt uzraudzības sistēmas pamatstruktūru, lai turpmāk mazinātu iespējamo finanšu krīžu risku un smagumu. Tā ieteica īstenot Savienības finanšu nozares uzraudzības sistēmas reformas. Minētā grupa arī secināja, ka būtu jāveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes, proti, banku nozarē, vērtspapīru nozarē un apdrošināšanas un aroda pensiju nozarē, un ieteica izveidot Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju. Ziņojumā bija izklāstītas reformas, kuras eksperti uzskatīja par vajadzīgām un kuras bija nekavējoties jāsāk izstrādāt.

(4) Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" ierosināja nākt klajā ar tiesību akta projektu, ar ko izveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju. Savā 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" tā sniedza plašāku informāciju par iespējamo šādas jaunas uzraudzības sistēmas struktūru, atspoguļojot galvenās *de Larosière* ziņojuma pamatnostādnes.

(5) Eiropadome 2009. gada 19. jūnija secinājumos apstiprināja, ka būtu jāizveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, kurā būtu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes. Sistēmas mērķim vajadzētu būt uzlabot valstu uzraudzības kvalitāti un konsekvenci,

([1]) OV C 40, 7.2.2001., 453. lpp.
([2]) OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.
([3]) OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.
([4]) OV C 8 E, 14.1.2010., 26. lpp.
([5]) OV C 9 E, 15.1.2010., 48. lpp.
([6]) OV C 184 E, 8.7.2010., 214. lpp.
([7]) OV C 184 E, 8.7.2010., 292. lpp.

▼B

stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību un pieņemt vienotu Eiropas noteikumu kopumu, kas piemērojams visām iekšējā tirgus finanšu iestādēm. Tā uzsvēra, ka Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāpiešķir uzraudzības pilnvaras saistībā ar kredītreitingu aģentūrām, un aicināja Komisiju izstrādāt konkrētus priekšlikumus attiecībā uz to, kā nodrošināt to, ka Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmai ir nozīmīga loma krīzes situācijās, uzsverot, ka Eiropas uzraudzības iestāžu pieņemtie lēmumi nedrīkstētu skart dalībvalstu fiskālos pienākumus.

(6) Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā vienojās par to, ka "dalībvalstīm vajadzētu izveidot finanšu iestāžu nodevu un nodokļu sistēmu, lai nodrošinātu godīgu sloga sadali un stimulētu ierobežot sistēmiskos riskus. Šādām nodevām un nodokļiem vajadzētu būt daļai no uzticamas noregulējuma sistēmas. Steidzami jāturpina darbs, izstrādājot tās galvenos elementus, un rūpīgi būtu jāizvērtē jautājums par vienādiem darbības nosacījumiem un daudzo regulatīvo pasākumu kumulatīvo ietekmi.".

(7) Finanšu un ekonomiskā krīze ir radījusi reālus un nopietnus draudus finanšu sistēmas un iekšējā tirgus darbības stabilitātei. Stabilas un uzticamas finanšu sistēmas atjaunošana un saglabāšana ir absolūts priekšnoteikums, lai iekšējā tirgū saglabātu uzticēšanos un konsekvenci un tādējādi saglabātu un uzlabotu nosacījumus pilnībā integrēta un darbotiesspējīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei. Turklāt dziļāk un plašāk integrēti finanšu tirgi rada labākas iespējas finansējuma un risku dažādošanai un tādējādi veicina ekonomikas spēju absorbēt satricinājumus.

(8) Savienība ir sasniegusi iespēju robežas tam, ko, ņemot vērā to statusu, iespējams paveikt ar Eiropas uzraudzības komitejām. Savienībā vairs nevar turpināt pastāvēt situācija, kad nav mehānisma, kas nodrošinātu, ka valstu uzraudzības iestādes attiecībā uz pārrobežu finanšu iestādēm pieņem vispiemērotākos uzraudzības lēmumus, kad valstu uzraudzības iestāžu vidū nenotiek pietiekama sadarbība un informācijas apmaiņa, kad valstu iestāžu kopīgai rīcībai ir vajadzīgi sarežģīti pasākumi, ņemot vērā regulējuma un uzraudzības prasību neviendabīgumu; kad bieži vien vienīgā reālā iespēja Savienības līmeņa problēmu risināšanai ir valsts līmeņa risinājumi; un kad viens tiesību akts tiek interpretēts dažādos veidos. Eiropas Finanšu uzraudzības iestāžu sistēma

▼B

(turpmāk "EFUS") būtu jāveido tā, lai novērstu šos trūkumus un nodrošinātu sistēmu, kas atbilst mērķim par stabilu un vienotu Savienības finanšu tirgu finanšu pakalpojumiem, apvienojot valstu uzraudzības iestādes spēcīgā Savienības tīklā.

(9) EFUS būtu jāveido integrētam dalībvalstu un Savienības uzraudzības iestāžu tīklam, atstājot parastos finanšu iestāžu uzraudzības uzdevumus dalībvalstu kompetencē. Būtu jāpanāk arī noteikumu par finanšu iestādēm un tirgiem labāka saskaņošana un konsekventa piemērošana Savienībā. Papildus Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) (turpmāk "iestāde") būtu jāizveido Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde) un Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde), kā arī Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja (turpmāk "Apvienotā komiteja"). Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (turpmāk "ESRK") vajadzētu būt daļai no EFUS šajā regulā un Regulā (ES) Nr. 1092/2010 ([1]) paredzēto pienākumu veikšanai.

(10) Eiropas uzraudzības iestādēm (turpmāk kopā "EUI") būtu jāaizstāj Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/78/EK ([2]), Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK ([3]) un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/77/EK ([4]), un jāuzņemas visi šo komiteju uzdevumi un pilnvaras, tostarp vajadzības gadījumā jāturpina to iesāktais darbs un projekti. Būtu skaidri jānosaka katras Eiropas Uzraudzības iestādes darbības joma. EUI vajadzētu būt atbildīgām Eiropas Parlamentam un Padomei. Ja šāda atbildība attiecas uz starpnozaru jautājumiem, kurus saskaņo Apvienotajā komitejā, EUI šajos saskaņotajos jautājumos vajadzētu būt atbildīgām ar Apvienotās komitejas starpniecību.

(11) Iestādei būtu jāveic pasākumi nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību, jo īpaši nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu regulēšanas un uzraudzības līmeni, ņemot vērā visu dalībvalstu dažādās intereses un finanšu iestāžu atšķirīgo raksturu. Iestādei būtu jāaizsargā tādas sabiedrības vērtības kā finanšu sistēmas stabilitāte, tirgu un finanšu produktu pārredzamība un noguldītāju un ieguldītāju aizsardzība. Iestādei būtu arī jānovērš regulējuma arbitrāža, jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi un jāstiprina starptautiskās uzraudzības koordinācija ar mērķi sniegt labumu ekonomikai kopumā, tostarp finanšu tirgu dalībniekiem un citām

([1]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1 lpp.
([2]) OV L 25, 29.1.2009., 23. lpp.
([3]) OV L 25, 29.1.2009., 28. lpp.
([4]) OV L 25, 29.1.2009., 18. lpp.

▼B

ieinteresētājām personām, patērētājiem un darbiniekiem. Tās uzdevumos būtu jāietilpst arī uzraudzības konverģences veicināšanai un Savienības iestāžu konsultēšanai par banku darbību, maksājumiem, elektroniskās naudas regulēšanu un uzraudzību, kā arī uzņēmumu vadības, revīzijas un finanšu pārskatu jautājumiem. Iestādei būtu jāuztic arī noteikti pienākumi attiecībā uz esošajām un jaunajām finanšu darbībām.

(12) Gadījumos, kas paredzēti šajā regulā minētajos leģislatīvajos aktos vai arī, ja to prasa ārkārtas situācija, iestādei vajadzētu būt arī spējīgai uz laiku aizliegt vai ierobežot dažas finanšu darbības, kas apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti. Ja ārkārtas gadījumā šāds pagaidu aizliegums jānosaka, iestāde to būtu jāveic saskaņā ar un ievērojot šīs regulas noteikumus. Gadījumos, kad pagaidu aizliegumam vai konkrētu finanšu darbību ierobežošanai ir ietekme uz vairākām nozarēm, nozaru tiesību aktos būtu jāparedz, ka iestādei vajadzības gadījumā ar Apvienotās komitejas starpniecību sava darbība būtu jāsaskaņo ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi).

(13) Iestādei būtu pienācīgi jāņem vērā tās darbību ietekme uz konkurētspēju un inovāciju iekšējā tirgū, Savienības konkurētspēju pasaulē, finansiālo integrāciju un Savienības jaunajām stratēģijām darbavietu un izaugsmes jomā.

(14) Lai varētu izpildīt savus uzdevumus, iestādei vajadzētu būt juridiskas personas statusam, kā arī administratīvai un finansiālai autonomijai.

(15) Pamatojoties uz starptautisko struktūru veikto darbu, sistēmisku risku būtu jādefinē kā finanšu sistēmas darbības traucējumu risku, kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. Sistēmiski nozīmīgi zināmā mērā var būt jebkādi finanšu starpnieki, tirgi un infrastruktūras.

(16) Jēdzienā "pārrobežu risks" ietilpst jebkāds risks, ko visā Savienībā vai tās daļās rada ekonomikas nelīdzsvarotība vai finanšu neveiksmes, kurām ir potenciāli nopietna negatīva ietekme uz darījumiem starp divu vai vairāku dalībvalstu uzņēmējiem, iekšējā tirgus darbību vai Savienības vai kādas dalībvalsts valsts finansēm.

▼B

(17) Eiropas Savienības Tiesa 2006. gada 2. maija spriedumā lietā C-217/04 (Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome) atzina: "Nekas EKL 95. panta [tagad Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants] tekstā neliek secināt, ka Kopienas likumdevēja uz šā panta pamata pieņemtajiem pasākumiem attiecībā uz to adresātiem būtu jāaprobežojas tikai ar atsevišķu dalībvalsti. Saskaņā ar minētā likumdevēja veiktu analīzi faktiski varētu izrādīties nepieciešams paredzēt kādas Kopienu iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa realizācijā, gadījumos, kad uz minēto normu balstīto aktu īstenošanai ir atbilstošāka neobligātu papildinošu un pārraudzības pasākumu pieņemšana." ([1]) Iestādes mērķis un uzdevumi – palīdzēt kompetentajām valstu uzraudzības iestādēm konsekventi interpretēt un piemērot Savienības noteikumus un veicināt finanšu integrācijas nodrošināšanai nepieciešamo finanšu stabilitāti – ir cieši saistīti ar Savienības *acquis* noteiktajiem mērķiem attiecībā uz finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Tāpēc iestāde būtu jāveido, pamatojoties uz LESD 114. pantu.

(18) Dalībvalstu kompetento iestāžu uzdevumus, tostarp attiecībā uz savstarpēju sadarbību un sadarbību ar Komisiju, nosaka šādi leģislatīvi akti: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ([2]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ([3]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām ([4]).

(19) Šīs regulas darbības jomā spēkā esošie Savienības tiesību akti ir arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ([5]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību ([6]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1781/2006 (2006. gada 15. novembris) attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju ([7]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību ([8]) un attiecīgās daļas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu

([1]) Eiropas Tiesas ziņojumi, 2006., lappuse I-03771, 44. punkts.
([2]) OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.
([3]) OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.
([4]) OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.
([5]) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.
([6]) OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.
([7]) OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.
([8]) OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.

▼B

līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ([1]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu ([2]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ([3]).

(20) Vēlams, lai iestāde veicinātu konsekventu pieeju noguldījumu garantiju jomā, lai nodrošinātu līdzvērtīgus apstākļus un vienlīdzīgu attieksmi pret noguldītājiem Savienībā. Tā kā noguldījumu garantiju sistēmas ir pakļautas attiecīgo dalībvalstu, nevis regulatīvai uzraudzībai, iestādei vajadzētu izmantot tai saskaņā ar šo regulu piešķirtās pilnvaras attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmu un tās pārvaldītāju.

(21) Saskaņā ar deklarāciju (Nr. 39) attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu, kura pievienota starpvaldību konferences, kas pieņēma Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam, regulatīvu tehnisku standartu izstrādei nepieciešamas tieši šādas īpašas finanšu pakalpojumu jomas tehniskās zināšanas. Ir jādod iespēja iestādei sniegt konsultācijas saistībā ar šādām zināšanām arī attiecībā uz standartiem vai standartu daļām, kuru pamatā nav iestādes pašas izstrādātie regulatīvu tehnisko standartu projekti.

(22) Ir nepieciešams ieviest efektīvu instrumentu saskaņotu regulatīvu tehnisko standartu pieņemšanai finanšu pakalpojumu nozarē, lai, tostarp izmantojot vienotu noteikumu krājumu, nodrošinātu vienādus noteikumus un atbilstīgu aizsardzību ieguldītājiem un patērētājiem visā Savienībā. Tā kā iestāde ir struktūra ar augsti specializētām zināšanām, ir efektīvi un lietderīgi tai uzticēt regulatīvu tehnisko standartu projektu izstrādi Savienības tiesību aktos noteiktajās jomās, kas neietver politikas izvēles.

(23) Komisijai būtu jāapstiprina šo regulatīvo tehnisko standartu projekts, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisku spēku. Regulatīvu tehnisko standartu projektos vajadzētu izdarīt grozījumus tikai ļoti ierobežotos ārkārtas apstākļos ar noteikumu, jo iestāde ir tā, kam ir ciešs kontakts ar finanšu tirgiem un kas vislabāk pazīst to ikdienas darbību. Regulatīvu tehnisko standartu projektos būtu jāizdara grozījumi, ja tie būtu nesaderīgi ar Savienības tiesību aktiem, tajos nebūtu ievērots proporcionalitātes princips vai arī

([1]) OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.
([2]) OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.
([3]) OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

▼B

tie būtu pretrunā ar finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus pamatprincipiem, kā noteikts Savienības *acquis* finanšu pakalpojumu tiesību aktu jomā. Komisijai nebūtu jāgroza iestādes sagatavotā regulatīvu tehnisko standartu projekta saturs, to iepriekš nesaskaņojot ar iestādi. Lai nodrošinātu šo standartu optimālu un savlaicīgu pieņemšanu, Komisijas lēmuma pieņemšanai par regulatīvu tehnisko standartu priekšlikumu apstiprināšanu būtu jānosaka termiņš.

(24) Tā kā iestādei ir speciālas tehniskās zināšanas jomās, kurās vajadzētu izstrādāt regulatīvus tehniskos standartus, būtu jāņem vērā Komisijas paziņotais nodoms – pieņemot atbilstīgus deleģētos aktus, parasti balstīties uz regulatīvu tehnisko standartu projektu, kuru tai iesniegusi iestāde. Tomēr gadījumos, kad iestāde tomēr neiesniedz regulatīvu tehnisko standartu projektu attiecīgajā leģislatīvajā aktā noteiktajā termiņā, būtu jānodrošina, lai faktiski tiktu pabeigta pilnvaru deleģēšana un uzturēta lēmumu pieņemšanas procesa efektivitāte. Tāpēc Komisijai tādos gadījumos vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, ja iestāde nav iesniegusi to projektu.

(25) Komisijai vajadzētu būt arī pilnvarām pieņemt tehniskos standartus, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu.

(26) Jomās, uz kurām neattiecas regulatīvi vai īstenošanas tehniskie standarti, iestādei vajadzētu būt pilnvarām izdot pamatnostādnes un ieteikumus par Savienības tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu pārredzamību un veicinātu, ka valstu uzraudzības iestādes izpilda minētās pamatnostādnes un ieteikumus, vajadzētu būt iespējai publiskot iemeslus, kuru dēļ uzraudzības iestādes nav izpildījušas minētās pamatnostādnes un ieteikumus.

(27) Pareiza un pilnīga Savienības tiesību aktu piemērošana ir būtisks priekšnoteikums finanšu tirgu integritātes, pārredzamības, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanai, finanšu sistēmas stabilitātei un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem finanšu iestādēm Savienībā. Tāpēc būtu jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju iestādei rīkoties Savienības tiesību aktu nepiemērošanas vai neatbilstīgas piemērošanas gadījumos, kas ir to pārkāpums. Minētais mehānisms būtu jāpiemēro jomās, kurās Savienības tiesību akti nosaka skaidras un bezierunu saistības.

▼B

(28) Lai pienācīgi reaģētu uz gadījumiem, kad neprecīzi vai nepietiekami tiek piemēroti Savienības tiesību akti, būtu jāizmanto trīs posmu mehānisms. Pirmkārt, iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras izmeklēt iespējamos gadījumus, kad valstu iestādes uzraudzības darbā neprecīzi vai nepietiekami piemēro Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus, un nobeigumā sagatavot ieteikumu. Otrkārt – ja valsts kompetentā iestāde neievēro ieteikumu, Komisijai, ņemot vērā iestādes ieteikumu, vajadzētu būt pilnvarotai nākt klajā ar oficiālu atzinumu, ar kuru lūdz kompetento iestādi veikt darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

(29) Treškārt – lai atrisinātu ārkārtas gadījumus, kad iesaistītā kompetentā iestāde ilgstoši kavējas veikt pasākumus, iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt konkrētām finanšu iestādēm adresētus lēmumus. Šādas pilnvaras būtu jāizmanto tikai ārkārtas apstākļos, kad kompetenta iestāde neievēro tai adresēto oficiālo atzinumu un kad Savienības tiesību akti ir tieši piemērojami finanšu iestādēm atbilstīgi spēkā esošajām vai turpmākām Savienības regulām.

(30) Ja pastāv būtiski apdraudējumi finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai finanšu sistēmas stabilitātei Savienībā, ir nepieciešama tūlītēja un saskaņota rīcība Savienības līmenī. Tāpēc būtu jādod iespēja iestādei pieprasīt, lai valstu uzraudzības iestādes veiktu īpašus pasākumus ārkārtas situācijas novēršanai. Pilnvaras izsludināt ārkārtas situāciju būtu jāpiešķir Padomei pēc jebkuras EUI, Komisijas vai ESRK pieprasījuma.

(31) Iestādei būtu jāspēj prasīt, lai valstu uzraudzības iestādes veiktu īpašus pasākumus ārkārtas situācijas novēršanai. Saistībā ar to iestādes uzsāktajām darbībām nebūtu jāskar LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras sākt pienākumu neizpildes procedūru pret attiecīgās uzraudzības iestādes dalībvalsti par šādu pasākumu neveikšanu, kā arī Komisijas tiesības šādos apstākļos veikt pagaidu pasākumus saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas reglamentu. Turklāt tam nebūtu jāskar jebkuras saistības, ko dalībvalsts varētu uzņemties saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, ja tās uzraudzības iestādes neveic iestādes prasītos pasākumus.

(32) Lai nodrošinātu efektīvu un konstruktīvu uzraudzību un samērīgi ņemtu vērā dalībvalstu kompetento iestāžu viedokļus, iestādei pārrobežu gadījumos būtu jāspēj izšķirt domstarpības starp šīm kompetentajām iestādēm, tostarp uzraudzītāju kolēģijās, pieņemot saistošus lēmumus. Būtu jānosaka samierināšanas posms, kura laikā valstu uzraudzības iestādes var panākt vienošanos. Iestādes kompetencē būtu jāietver domstarpības par dalībvalsts kompetentās iestādes darbības vai bezdarbības procedūru vai saturu gadījumos, kas noteikti šajā regulā minētajos juridiski saistošajos Savienības tiesību aktos. Šādā situācijā vienai no iesaistītajām uzraudzības iestādēm vajadzētu būt tiesīgai izvirzīt jautājumu iestādē, kurai būtu jārīkojas saskaņā ar šo regulu. Iestādei vajadzētu būt pilnvarotai izvirzīt attiecīgajām kompetentajām

▼B

iestādēm prasību veikt īpašu pasākumu vai atturēties no pasākuma veikšanas, lai nokārtotu jautājumu, tādējādi nodrošinot atbilstību Savienības tiesību aktiem, un šīs prasības izpilde ir saistoša attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Ja kompetentā iestāde neievēro tai adresēto domstarpību izšķiršanas lēmumu, iestādei vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt tieši finanšu iestādēm adresētus lēmumus tajās Savienības tiesību aktu jomās, kas tām tieši piemērojamas. Pilnvaras pieņemt tādus lēmumus vajadzētu piemērot vienīgi kā pēdējo iespēju un tikai ar mērķi nodrošināt pareizu un konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu. Ja attiecīgie Savienības tiesību akti piešķir dalībvalstu kompetentām iestādēm rīcības brīvību, iestādes pieņemtie lēmumi nevar aizstāt šīs rīcības brīvības izmantošanu atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.

(33) Krīze ir skaidri parādījusi, ka pašreizējā sistēma, kurā sadarbojas valstu iestādes ar ierobežotām, tikai attiecīgās atsevišķās dalībvalstīs spēkā esošām pilnvarām, ir nepietiekama attiecībā uz pārrobežu finanšu iestādēm.

(34) Ekspertu grupas, ko dalībvalstis izveidoja, lai noskaidrotu krīzes iemeslus un nāktu klajā ar ieteikumiem, lai uzlabotu finanšu nozares regulējumu un uzraudzību, ir apstiprinājušas, ka pašreizējā sistēma nav pietiekams pamats turpmākam pārrobežu finanšu iestāžu regulējumam un uzraudzībai visā Savienībā.

(35) Kā norādīts *de Larosière* ziņojumā: "Būtībā mums ir divas alternatīvas: pirmā alternatīva – risinājumi saskaņā ar attieksmi "katrs pats par sevi" un politiku "gūstam peļņu uz tirdzniecības partneru rēķina"; vai arī otra alternatīva – pastiprināta, pragmātiska un saprātīga Eiropas mēroga sadarbība, kas nāk par labu visiem, lai saglabātu atvērtu pasaules ekonomiku. Tas neapšaubāmi dotu ekonomiskus ieguvumus.".

(36) Uzraudzītāju kolēģijām ir liela nozīme efektīvas, konstruktīvas un konsekventas pārrobežu finanšu iestāžu uzraudzības nodrošināšanā. Iestādei būtu jādod ieguldījums, lai veicinātu un uzraudzītu uzraudzītāju kolēģiju efektīvu, konstruktīvu un saskaņotu darbību, un šajā sakarā tai būtu jāuzņemas vadošā loma, nodrošinot konsekventu un saskaņotu uzraudzītāju kolēģiju darbību pārrobežu finanšu iestādēs visā Savienībā. Tāpēc iestādei būtu jānodrošina neierobežotas līdzdalības tiesības uzraudzītāju kolēģijās ar nolūku racionalizēt uzraudzītāju kolēģiju darbību un informācijas apmaiņas procesu uzraudzītāju kolēģijās un veicināt kolēģiju

▼B

konverģenci un konsekvenci attiecībā uz Savienības tiesību aktu piemērošanu. Kā norādīts *de Larosière* ziņojumā, "jāizvairās no atšķirīgu uzraudzības pasākumu radītiem konkurences izkropļojumiem un regulējuma arbitrāžas, jo tas var apdraudēt finansiālo stabilitāti – *inter alia*, mudinot izvēlēties finansiālo darbību veikšanai valstis, kurās ir vāja uzraudzība. Jānodrošina, ka uzraudzības sistēmu uztver kā taisnīgu un līdzsvarotu.".

(37) Konverģence krīžu novēršanas, pārvarēšanas un noregulējuma, tostarp finansēšanas mehānismu, jomā ir vajadzīga, lai nodrošinātu, ka finanšu sistēma pati maksā par tās radītām izmaksām un ka publiskā sektora iestādes spēj glābt grūtībās nonākušas finanšu iestādes, vienlaikus līdz minimumam samazinot bankrotu ietekmi uz finanšu sistēmu, nodokļu maksātāju līdzekļu izmantošanu banku glābšanai un publiskā sektora resursu izmantojumu, mazinot ekonomikai nodarīto kaitējumu un koordinējot valsts noregulējuma pasākumu piemērošanu. Šajā sakarā ir obligāti jāizstrādā vienots noteikumu kopums par pilnīgu instrumentu komplektu grūtībās nonākušu banku noregulējumam un bankrota nepieļaušanai, lai jo īpaši risinātu lielu, pārrobežu vai savstarpēji saistītu iestāžu krīžu radītas problēmas un pievērstos vajadzībai piešķirt iestādei papildu atbilstīgas pilnvaras, kā arī tam, kā bankas un krājbankas varētu piešķirt prioritāti noguldītāju aizsardzībai.

(38) Pašreizējā pārskatā par Direktīvu 94/19/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām ([1]) ir norādīta Komisijas iecere īpašu uzmanību pievērst tam, lai visā Savienībā turpinātu saskaņošanu. Attiecībā uz apdrošināšanas nozari arī ir norādīta Komisijas iecere izvērtēt iespēju ieviest Savienības noteikumus, lai aizsargātu apdrošināšanas polises turētājus gadījumos, kad apdrošināšanas sabiedrība nonāk grūtībās. EUI vajadzētu būt nozīmīgām šo jomu dalībniecēm, un tām būtu jāpiešķir atbilstīgas pilnvaras saistībā ar Eiropas garantiju sistēmām.

(39) Uzdevumu un pienākumu deleģēšana var būt lietderīgs instruments uzraudzības iestāžu tīkla darbībā, lai samazinātu uzraudzības pienākumu dublēšanos, veicinātu sadarbību un tādējādi racionalizētu uzraudzības procesu, kā arī mazinātu finanšu iestādēm radīto slogu. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka skaidrs pamats šādai deleģēšanai. Ievērojot vispārējo noteikumu, kas nosaka, ka deleģēšana būtu atļaujama, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt īpašus nosacījumus par pienākumu deleģēšanu, piemēram, attiecībā uz informēšanu un paziņošanu par

([1]) OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.

▼B

deleģēšanas kārtību. Uzdevumu deleģēšana nozīmē, ka uzdevumus veic iestāde vai valsts uzraudzības iestāde, nevis atbildīgā iestāde, bet deleģējošā iestāde joprojām ir atbildīga par uzraudzības lēmumiem. Pienākumus deleģējot, iestādei vai vienai valsts uzraudzības iestādei – iestādei, kurai pienākums deleģēts, – būtu patstāvīgi jāpieņem lēmumi attiecībā uz noteiktiem uzraudzības aspektiem savā vārdā deleģējošās iestādes vietā. Deleģēšana būtu jāreglamentē saskaņā ar principu, ka uzraudzības pienākumu uzdod uzraudzības iestādei, kura vislabāk spēj īstenot pasākumus attiecīgajā gadījumā. Pienākumu pārdale būtu nepieciešama, piemēram, tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar apjomradītiem vai diversifikācijas radītiem ietaupījumiem, konsekvences nodrošināšanu grupu uzraudzībā un optimālu valstu uzraudzības iestāžu speciālo tehnisko zināšanu izmantošanu. Deleģējošajai iestādei un citām kompetentām iestādēm būtu jāatzīst par noteicošiem lēmumus, ko pieņēmusi iestāde, kurai pienākums deleģēts, ja šie lēmumi atbilst deleģējuma darbības jomai. Attiecīgajos Savienības tiesību aktos varētu plašāk noteikt pienākumu pārdales principus, pamatojoties uz nolīgumu. Iestādei, izmantojot visus iespējamos līdzekļus, būtu jāveicina un jāuzrauga deleģēšanas nolīgumu slēgšana starp valstu uzraudzības iestādēm.

Iestāde iepriekš jāinformē par paredzētajiem deleģēšanas nolīgumiem, lai tā attiecīgā gadījumā varētu sniegt atzinumu. Iestādei būtu jāveic centralizēta šādu nolīgumu publicēšana, lai visām iesaistītajām personām nodrošinātu savlaicīgu, pārredzamu un viegli pieejamu informāciju par nolīgumiem. Tai būtu jāapzina un jāizplata paraugprakse deleģēšanas un deleģēšanas nolīgumu jomā.

(40) Iestādei būtu aktīvi jāveicina uzraudzības konverģence Savienībā ar nolūku izveidot kopēju uzraudzības kultūru.

(41) Salīdzinoša izvērtēšana ir efektīvs un lietderīgs paņēmiens konsekvences veicināšanai finanšu uzraudzības iestāžu tīklā. Tāpēc iestādei būtu jāizstrādā metodoloģiski pamatprincipi attiecībā uz šādu izvērtēšanu, un regulāri tā jāīsteno. Veicot izvērtēšanu, uzmanība būtu jāpievērš ne tikai uzraudzības prakses konverģencei, bet arī uzraudzības iestāžu spējai sasniegt augstus uzraudzības rezultātus, kā arī minēto kompetento iestāžu neatkarībai. Salīdzinošās izvērtēšanas rezultāti būtu jādara pieejami atklātībai

▼B

ar tās kompetentās iestādes piekrišanu, par kuru ir veikts izvērtējums. Būtu arī jāapzina paraugprakse un tā jādara zināma atklātībai.

(42) Iestādei būtu aktīvi jāveicina saskaņoti uzraudzības pasākumi Savienībā, jo īpaši, lai nodrošinātu finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā. Ņemot vērā iestādei piešķirtās pilnvaras veikt pasākumus ārkārtas situācijās, iestādei būtu jāuztic arī vispārējas koordinēšanas funkcija EFUS. Veicot pasākumus, iestādei būtu jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai tiktu nodrošināta vienmērīga visas būtiskās informācijas plūsma starp kompetentajām iestādēm.

(43) Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir savlaicīgi jānosaka tendences, iespējamie riski un apdraudējumi mikrouzraudzības, kā arī starpvalstu un starpnozaru līmenī. Iestādei būtu jāuzrauga un jāizvērtē šādi notikumi savā kompetences jomā un, ja nepieciešams, regulāri vai īpašos gadījumos jāinformē Eiropas Parlaments, Padome, Komisija, citas Eiropas uzraudzības iestādes un ESRK. Iestādei, sadarbojoties ar ESRK, būtu jāierosina un jāveic arī Savienības līmeņa stresa testu koordinēšana, lai izvērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, un būtu jānodrošina, lai attiecībā uz šādām pārbaudēm valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekventākas metodes. Lai pienācīgi pildītu savus pienākumus, iestādei būtu jāveic tirgu ekonomiskā analīze un jānosaka iespējamo tirgus norišu ietekme.

(44) Ņemot vērā finanšu pakalpojumu globalizāciju un starptautisko standartu pieaugošo nozīmi, iestādei būtu jāveicina dialogs un sadarbība ar uzraudzības iestādēm ārpus Savienības. Tai vajadzētu būt pilnvarotai iedibināt kontaktus un paredzēt administratīvas sadarbības pasākumus ar trešo valstu un starptautisko organizāciju uzraudzības un administratīvām iestādēm, vienlaikus pilnībā ievērojot pastāvošās dalībvalstu un Savienības iestāžu lomas un attiecīgās kompetences. Iestādes darbā vajadzētu ļaut piedalīties valstīm, kas ar Savienību ir noslēgušas nolīgumus, ar kuriem saskaņā tās ir pieņēmušas un piemēro Savienības tiesību aktus, un iestādei vajadzētu spēt sadarboties ar trešām valstīm, kurās piemēro tiesību aktus, kas ir atzīti par līdzvērtīgiem Savienības tiesību aktiem.

(45) Iestāde savā kompetences jomā ir neatkarīga padomdevēja struktūra Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Neskarot attiecīgo kompetento iestāžu kompetenci, iestādei vajadzētu spēt sniegt atzinumus par apvienošanās un pārņemšanas darījumu izvērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK, kura grozīta ar

▼B

Direktīvu 2007/44/EK ([1]) gadījumos, kuros direktīvā ir paredzēts rīkot apspriedes starp divu vai vairāk dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

(46) Lai efektīvi veiktu savus pienākumus, iestādei vajadzētu būt tiesībām pieprasīt visu nepieciešamo informāciju. Lai izvairītos no finanšu iestāžu ziņošanas pienākumu dublēšanās, attiecīgo informāciju parasti būtu jāsniedz valsts uzraudzības iestādei, kas ir visciešāk saistīta ar finanšu tirgiem un iestādēm, un būtu jāņem vērā jau esošie statistikas dati. Tomēr, ja citu iespēju nav, iestādei vajadzētu spēt nosūtīt pienācīgi pamatotu un motivētu informācijas lūgumu tieši finanšu iestādei, ja valsts uzraudzības iestāde savlaicīgi nesniedz vai nevar sniegt šādu informāciju. Dalībvalstu iestādēm būtu jānosaka pienākums sniegt atbalstu iestādei šādu tiešu pieprasījumu izpildē. Šajā sakarībā liela nozīme ir darbam pie vienotu informācijas sniegšanas formātu izstrādes. Informācijas vākšanas pasākumiem nevajadzētu skart Eiropas Statistikas sistēmas un Eiropas Centrālo banku sistēmas tiesisko regulējumu statistikas jomā. Tādēļ šai regulai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku ([2]) un Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ([3]).

(47) Cieša sadarbība starp iestādi un ESRK ir būtiska, lai nodrošinātu efektīvu ESRK darbību un tās brīdinājumu un ieteikumu izpildi. Iestādei un ESRK savā starpā būtu jāapmainās ar būtisku informāciju. Informācija par konkrētiem uzņēmumiem būtu sniedzama tikai pēc pamatota pieprasījuma. Pēc iestādei vai valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRB brīdinājumu vai ieteikumu saņemšanas, iestādei būtu jānodrošina turpmākie atbilstīgie pasākumi.

(48) Attiecīgā gadījumā iestādei būtu jāapspriežas ar ieinteresētajām personām par regulatīviem vai īstenošanas tehniskajiem standartiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem un būtu jānodrošina tām pienācīga iespēja sniegt komentārus par ierosinātajiem pasākumiem. Pirms regulatīvu vai īstenošanas tehnisko standartu projekta, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanas iestādei būtu jāveic pētījums par to ietekmi. Efektivitātes nodrošināšanas nolūkā būtu jāizmanto Banku nozares ieinteresēto personu grupa, kam būtu proporcionāli jāpārstāv Savienības kredītiestādes un ieguldījumu sabiedrības, kuras pārstāv modeļa un lieluma ziņā

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/44/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu izvērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē (OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.).

([2]) OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

([3]) OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

▼B

daudzveidīgas finanšu iestādes un uzņēmumus, tostarp pēc vajadzības institucionālos ieguldītājus un citas finanšu iestādes, kas pašas izmanto finanšu pakalpojumus, mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), arodbiedrības, akadēmisko aprindu pārstāvjus, patērētājus un citus privāto banku pakalpojumu lietotājus. Banku nozares ieinteresēto personu grupai būtu aktīvi jāsadarbojas ar citu finanšu pakalpojumu lietotāju grupām, ko izveidojusi Komisija vai kas izveidotas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

(49) Banku nozares ieinteresēto personu grupai, kura pārstāv bezpeļņas organizācijas vai akadēmiskās aprindas, būtu jāpiešķir pienācīga kompensācija, lai dotu iespēju aktīvi piedalīties pārrunās par finanšu regulējumu tām personām, kas nesaņem pietiekamu finansējumu un nav nozares pārstāvji.

(50) Dalībvalstis uzņemas lielāko atbildību, lai nodrošinātu saskaņotu krīzes pārvaldību un saglabātu finanšu stabilitāti krīzes situācijās, jo īpaši attiecībā uz atsevišķu grūtībās nonākušu finanšu iestāžu stabilizēšanu un atveseļošanu. Iestādes pieņemtajiem lēmumiem ārkārtas vai domstarpību izšķiršanas situācijās, kas ietekmē finanšu iestādes stabilitāti, nebūtu jāskar dalībvalstu fiskālie pienākumi. Būtu jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju dalībvalstīm izmantot šo aizsargpasākumu un iesniegt jautājumu Padomei lēmuma pieņemšanai. Tomēr minēto aizsargpasākumu mehānismu nevajadzētu nelietderīgi izmantot, jo īpaši attiecībā uz iestādes pieņemtiem lēmumiem, kuriem nav būtiskas vai materiālas fiskālas ietekmes, piemēram, ienākumu samazinājums, kas saistīts ar patērētāju aizsardzības interesēs piemērotu pagaidu aizliegumu veikt konkrētas darbības vai produktu aizliegumu. Pieņemot lēmumu saskaņā ar drošības mehānismu, Padomei būtu jābalso, ievērojot principu, ka katram loceklim ir viena balss. Ņemot vērā dalībvalstu īpašos pienākumus šajā sakarā, ir lietderīgi uzdot šo uzdevumu Padomei. Ņemot vērā šā jautājuma delikātumu, būtu jānodrošina stingri konfidencialitātes mehānismi.

(51) Lēmumu pieņemšanas procedūrās iestādei būtu jāievēro Savienības tiesību akti un vispārēji principi attiecībā uz taisnīgu procesu un pārredzamību. Pilnībā būtu jānodrošina to personu tiesības tikt uzklausītām, kurām iestāde adresējusi savus lēmumus. Iestādes pieņemtajiem noteikumiem būtu jāveido Savienības tiesību aktu sastāvdaļa.

▼B

(52) Uzraudzības padomei, kurā piedalās dalībvalstu attiecīgo kompetento iestāžu vadītāji un kuru vada iestādes priekšsēdētājs, vajadzētu būt iestādes galvenajai lēmējinstitūcijai. Novērotāju statusā būtu jāpiedalās Komisijas, ESRK, Eiropas Centrālās bankas un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde), un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) pārstāvjiem. Uzraudzības padomes locekļiem vajadzētu būt neatkarīgiem un būtu jārīkojas tikai Savienības interesēs.

(53) Parasti Uzraudzības padomei būtu jāpieņem lēmumi ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka katrai dalībvalstij ir viena balss. Tomēr attiecībā uz vispārīgām darbībām, tostarp darbībām, kas ir saistītas ar regulatīviem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem, budžeta pasākumiem, kā arī attiecībā uz dalībvalstu lūgumiem pārskatīt iestādes lēmumu uz laiku aizliegt vai ierobežot konkrētas finanšu darbības ir atbilstīgi piemērot noteikumus par kvalificētu balsu vairākumu, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. panta 4. punktā un protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem, kas pievienoti Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību. Lietas saistībā ar domstarpībām starp valstu uzraudzības iestādēm būtu jāizskata objektīvai komisijai ar ierobežotām funkcijām, ko veido locekļi, kuri nav attiecīgajās domstarpībās iesaistīto kompetento iestāžu pārstāvji un kuriem nav nekādas intereses attiecīgajā konfliktā, nedz arī tiešu saišu ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm. Komisijas sastāvam vajadzētu būt atbilstīgi līdzsvarotam. Komisijas pieņemtie lēmumi būtu jāapstiprina Uzraudzības padomei ar vienkāršu balsu vairākumu, ievērojot principu, ka vienam loceklim ir viena balss. Tomēr attiecībā uz konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumiem komisijas ierosinātos lēmumus var noraidīt locekļi, kas veido bloķējošo balsu mazākumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. pantā.

(54) Valdei, kuru veido iestādes priekšsēdētājs, valstu uzraudzības iestāžu un Komisijas pārstāvji, būtu jānodrošina, ka iestāde pilda savus pienākumus un veic tai uzticētos uzdevumus. Valdei būtu jāpiešķir nepieciešamās pilnvaras, lai tā *inter alia* varētu ierosināt ikgadējo un daudzgadu darba programmu, īstenot noteiktas budžeta pilnvaras, apstiprināt iestādes personāla politikas plānu, pieņemt īpašus noteikumus par piekļuvi dokumentiem un ierosināt gada pārskatu.

(55) Iestādi būtu jāpārstāv uz pilnu slodzi nodarbinātam priekšsēdētājam, ko pēc atklāta konkursa ieceļ Uzraudzības padome. Priekšsēdētāju vajadzētu iecelt Uzraudzības padomei, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgem un pieredzi attiecībā uz finanšu uzraudzību un regulējumu, un viņu ieceļ saskaņā ar atklātu atlases procedūru, ko organizē un

▼B

vada Uzraudzības padome, kurai palīdz Komisija. Lai ieceltu pirmo iestādes priekšsēdētāju, Komisijai, *inter alia*, būtu jāsagatavo kandidātu saraksts, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu. Attiecībā uz turpmāku iecelšanu amatā pārskatā, ko izstrādās atbilstīgi šai regulai, būtu jāpārskata Komisijas iespēja sagatavot kandidātu sarakstu. Pirms izvēlētā persona sāk pildīt darba pienākumus un viena mēneša laikā pēc tam, kad Uzraudzības padome ir pabeigusi atlases procedūru, Eiropas Parlamentam pēc izvēlētās personas uzklausīšanas vajadzētu būt tiesīgam iebilst pret tās iecelšanu amatā.

(56) Iestādes vadība būtu jāuztic izpilddirektoram, kuram vajadzētu būt tiesībām piedalīties Uzraudzības padomes un Valdes sanāksmēs bez balsstiesībām.

(57) Lai nodrošinātu EUI darbības konsekvenci starpnozaru līmenī, tām būtu cieši jāsadarbojas ar Apvienotās komitejas starpniecību un attiecīgā gadījumā būtu jāpanāk kopēja nostāja. Apvienotajai komitejai būtu jākoordinē EUI darbs attiecībā uz finanšu konglomerātiem un citiem starpnozaru jautājumiem. Attiecīgā gadījumā akti, kas ir arī Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) vai Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādes) kompetences jomā, būtu jāpieņem paralēli ar attiecīgajām Eiropas uzraudzības iestādēm. Apvienotā komiteja būtu jāvada vienam no EUI priekšsēdētājiem, šā amata pilnvaru termiņš ir divpadsmit mēneši, un to ieņem rotācijas kārtībā. Apvienotās komitejas priekšsēdētājam vajadzētu būt ESRK priekšsēdētāja vietniekam. Apvienotajai komitejai vajadzētu būt īpaši atlasītam personālam, kas nosūtīts darbā no EUI, lai notiktu neformāla informācijas apmaiņa un EUI darbiniekiem veidotos kopēja finanšu uzraudzības kultūra.

(58) Ir jānodrošina, lai personas, kuras skar iestādes pieņemtie lēmumi, var izmantot nepieciešamos aizsardzības līdzekļus. Lai efektīvi aizsargātu personu tiesības un procesuālās ekonomijas dēļ, gadījumos, kad iestādei ir piešķirtas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, personām būtu jānodrošina tiesības vērsties Apelācijas padomē. Lai nodrošinātu efektivitāti un konsekvenci, Apelācijas padomei vajadzētu būt EUI apvienotai struktūrai, kas ir neatkarīga no to administratīvajām un regulatīvajām struktūrām. Apelācijas padomes lēmumus būtu jāvar pārsūdzēt Eiropas Savienības Tiesā.

▼B

(59) Lai garantētu pilnīgu autonomiju un neatkarību, iestādei būtu jāpiešķir autonoms budžets, kurā ieņēmumi galvenokārt tiktu gūti no valstu uzraudzības iestāžu obligātajām iemaksām un no Eiropas Kopienu vispārējā budžeta. Iestādei piešķirtais Savienības finansējums ir saskaņā ar budžeta lēmējinstitūcijas vienošanos atbilstīgi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību [1] 47. punktam. Būtu jāpiemēro Savienības budžeta procedūra. Finanšu pārskatu revīzija būtu jāveic Revīzijas palātai. Uz kopējo budžetu attiecas budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra.

(60) Attiecībā uz iestādi būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) [2]. Iestādei būtu arī jāpievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas 1999. gada 25. maija iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) [3].

(61) Lai nodrošinātu atvērtu un pārredzamu nodarbināšanas kārtību un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, iestādes darbiniekiem būtu jāpiemēro Civildienesta noteikumi un Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība [4].

(62) Ir būtiski aizsargāt komercnoslēpumus un citu konfidenciālu informāciju. Stingri un efektīvi konfidencialitātes noteikumi būtu jāpiemēro attiecībā uz tās informācijas konfidencialitāti, kuru nodod iestādei un ar kuru apmainās uzraudzības iestāžu tīklā.

(63) Šajā regulā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti [5] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz

[1] OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.
[2] OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.
[3] OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.
[4] OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.
[5] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

▼B

personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ([1]) pilnībā piemēro attiecībā uz personas datu apstrādi.

(64) Lai nodrošinātu iestādes darbības pārredzamību, attiecībā uz iestādi būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ([2]).

(65) Trešām valstīm būtu jāļauj piedalīties iestādes darbībā atbilstīgi attiecīgiem nolīgumiem, kas jānoslēdz Savienībai.

(66) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu uzraudzības regulējuma un uzraudzības līmeni, noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes saglabāšanu un starptautiskās uzraudzības koordināciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā arar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(67) Iestādei būtu jāpārņem visi Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas pašreizējie uzdevumi un pilnvaras, tāpēc no iestādes izveides dienas būtu jāatceļ Komisijas Lēmums 2009/78/EK un attiecīgi būtu jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums 716/2009/EK (2009. gada 16. septembris), ar ko izveido Kopienas programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā ([3]). Ņemot vērā Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas esošās struktūrvienības un darbības, nosakot atbilstīgus pārejas mehānismus, ir būtiski nodrošināt ļoti ciešu sadarbību starp Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju un Komisiju, nodrošinot, lai laikposms, kurā Komisija ir atbildīga par iestādes administratīvu izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, būtu pēc iespējas īsāks.

([1]) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.
([2]) OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.
([3]) OV L 253, 25.9.2009., 8. lpp.

▼B

(68) Ir lietderīgi noteikt termiņu šīs regulas piemērošanai, lai nodrošinātu, ka iestāde ir pienācīgi sagatavojusies darbības uzsākšanai, un lai nodrošinātu netraucētu Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas aizstāšanu. Iestāde būtu pienācīgi jāfinansē. Vismaz sākumā finansējuma sadalījumam vajadzētu būt – 40 % no Savienības līdzekļiem un 60 % no dalībvalstu iemaksām –, ko aprēķina saskaņā ar balsu skaitu, kas noteikts 3. panta 3. punktā Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem.

(69) Lai iestādi varētu izveidot 2011. gada 1. janvārī, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IZVEIDE UN JURIDISKAIS STATUSS

1. pants

Izveide un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) (turpmāk "iestāde").

▼M1

2. Iestāde rīkojas saskaņā ar pilnvarām, ko tai piešķir šī regula, un atbilstīgi Direktīvas 94/19/EK, Direktīvas 2002/87/EK, Regulas (EK) Nr. 1781/2006, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013(2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām ([1]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību ([2]) darbības jomai un attiecīgajām daļām Direktīvā 2002/65/EK, Direktīvā 2005/60/EK, Direktīvā 2007/64/EK un Direktīvā 2009/110/EK, ciktāl minētie akti attiecas uz kredītiestādēm, finanšu iestādēm un tās uzraugošajām kompetentajām iestādēm, tostarp visām direktīvām, regulām un lēmumiem, kas pamatojas uz minētajiem aktiem, kā arī visiem turpmāk pieņemtajiem juridiski saistošajiem Savienības aktiem, ar ko nosaka iestādes uzdevumus. Iestāde rīkojas arī saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr 1024/2013 ([3]).

▼B

3. Iestāde rīkojas arī kredītiestāžu, finanšu konglomerātu, ieguldījumu sabiedrību, maksājumu iestāžu un e-naudas iestāžu darbības jomā attiecībā uz jautājumiem, kas nav tiešā 2. punktā minēto aktu darbības jomā, tostarp attiecībā uz jautājumiem, kas skar uzņēmumu

([1]) OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.
([2]) OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.
([3]) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp).

▼B

pārvaldību, revīzijas un finanšu pārskatus, ja šādas iestādes darbības ir vajadzīgas, lai nodrošinātu efektīvu un pastāvīgu minēto aktu piemērošanu.

4. Šīs regulas noteikumi neskar Komisijas pilnvaras, jo īpaši LESD 258. pantā noteiktās pilnvaras nodrošināt atbilstību Savienības tiesību aktiem.

5. Iestādes mērķis ir aizsargāt sabiedrības intereses, veicinot īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitāti un finanšu sistēmas efektivitāti Savienības ekonomikai, tās iedzīvotājiem un uzņēmumiem. Iestāde veicina:

a) iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, jo īpaši nodrošinot stabilu, efektīvu un konsekventu regulēšanas un uzraudzības līmeni;

b) finanšu tirgu integritātes, pārredzamības, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanu;

c) starptautiskās uzraudzības koordinācijas uzlabošanu;

d) regulējuma arbitrāžas novēršanu un vienlīdzīgu konkurences apstākļu veicināšanu;

e) kredītrisku un citu risku pienācīgas regulācijas un uzraudzības nodrošināšanu, un

f) patērētāju aizsardzības uzlabošanu.

▼M1

Šajā nolūkā iestāde sekmē konsekventu, efektīvu un konstruktīvu 2. punktā minēto aktu piemērošanu, veicina uzraudzības konverģenci, sniedz atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, kā arī veic tirgu ekonomisko analīzi, lai veicinātu iestādes darbības mērķa sasniegšanu.

▼B

Pildot ar šo regulu tai noteiktos uzdevumus, iestāde pievērš īpašu uzmanību jebkādiem sistēmiskajiem riskiem, ko rada tirgus iestādes, kuru darbības traucējumi var ietekmēt finanšu sistēmas darbību vai reālo ekonomiku.

▼M1

Veicot savus pienākumus, iestāde rīkojas neatkarīgi, objektīvi un nediskriminējošā veidā visas Savienības interesēs.

▼B

2. pants

Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma

1. Iestāde ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS). Galvenais EFUS uzdevums ir nodrošināt finanšu sektorā piemērojamo noteikumu pienācīgu īstenošanu, lai saglabātu finanšu stabilitāti un tādējādi nodrošinātu uzticību finanšu sistēmai kopumā un finanšu pakalpojumu izmantotāju pietiekamu aizsardzību.

▼B

2. EFUS sastāvā ietilpst:

a) Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK), pildot uzdevumus, kas precizēti Regulā (ES) Nr. 1092/2010 un šajā regulā;

b) iestāde;

c) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ([1]);

d) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ([2]);

e) Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja (“Apvienotā komiteja”), pildot uzdevumus, kas minēti šīs regulas 54. līdz 57. pantā, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010;

▼M1

f) kompetentās vai uzraudzības iestādes, kā noteikts Savienības aktos, kuri minēti šīs regulas 1. panta 2. punktā, tostarp Eiropas Centrālā Banka attiecībā uz uzdevumiem, kas tai piešķirti ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013, kā arī Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010.

▼B

3. Iestāde ar Apvienotās komitejas starpniecību regulāri un cieši sadarbojas ar ESRK, kā arī ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), nodrošinot darba konsekvenci starp nozarēm, kā arī vienojas par kopējām nostājām finanšu konglomerātu uzraudzībā un citos starpnozaru jautājumos.

4. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā minēto lojālas sadarbības principu EFUS puses sadarbojas ar patiesu savstarpēju cieņu un uzticību, jo īpaši, nodrošinot starp tām atbilstīgu un drošu informācijas plūsmu.

5. Tām uzraudzības iestādēm, kas ietilpst EFUS, ir pienākums saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem uzraudzīt finanšu iestādes, kas darbojas Savienībā.

▼M1

3. pants

Iestāžu pārskatatbildība

Iestādes, kas minētas 2. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā, atskaitās Eiropas Parlamentam un Padomei. Eiropas Centrālā banka atskaitās Eiropas Parlamentam un Padomei par to uzraudzības uzdevumu izpildi, kas tai piešķirti ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013, saskaņā ar minēto regulu.

([1]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 48 lpp.
([2]) Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 84 lpp.

▼B

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "finanšu iestādes" ir "kredītiestādes", kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punktā, "ieguldījumu sabiedrības", kā noteikts Direktīvas 2006/49/EK 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un "finanšu konglomerāti", kā noteikts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 14. punktā, izņemot attiecībā uz Direktīvu 2005/60/EK, kuras izpratnē "finanšu iestādes" ir kredītiestādes un finanšu iestādes, kā definēts šīs direktīvas 3. panta 1. un 2. punktā;

▼M3

2) "kompetentā iestāde" ir:

i) kompetentā iestāde, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40) apakšpunktā un Direktīvas 2007/64/EK un Direktīvas 2009/110/EK nozīmē;

ii) attiecībā uz Direktīvām 2002/65/EK un 2005/60/EK – iestādes, kas ir kompetentas nodrošināt kredītiestāžu un finanšu iestāžu atbilstību šo direktīvu prasībām;

iii) attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/49/ES [1] ieceltā iestāde kā definēts minētās direktīvas 2. panta 1. punkta 18. apakšpunktā;

iv) attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES [2] – noregulējuma iestādes kā definēts minētās direktīvas 2. panta 1. punkta 18. apakšpunktā.

▼B

5. pants

Juridiskais statuss

1. Iestāde ir Savienības iestāde ar juridiskas personas statusu.

2. Visās dalībvalstīs iestādei ir visplašākā tiesībspēja, ko dalībvalstu tiesību akti piešķir juridiskām personām. Tā, konkrēti, var iegādāties vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.

3. Iestādi pārstāv tās priekšsēdētājs.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

▼B

6. pants

Sastāvs

Iestādi veido:

1) Uzraudzības padome, kura veic 43. pantā noteiktos uzdevumus;

2) Valde, kura veic 47. pantā noteiktos uzdevumus;

3) priekšsēdētājs, kurš veic 48. pantā noteiktos uzdevumus;

4) izpilddirektors, kurš veic 53. pantā noteiktos uzdevumus;

5) Apelācijas padome, kura veic 60. pantā noteiktos uzdevumus.

7. pants

Atrašanās vieta

Iestādes atrašanās vieta ir Londona.

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI UN PILNVARAS

8. pants

Iestādes uzdevumi un pilnvaras

1. Iestādes uzdevumi ir:

▼M1

a) veicināt augstas kvalitātes kopēju regulatīvu un uzraudzības standartu un prakses noteikšanu, jo īpaši sniedzot atzinumus Savienības iestādēm un izstrādājot pamatnostādnes, ieteikumus, regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektus un citus pasākumus, kuru pamatā ir 1. panta 2. punktā minētie tiesību akti;

aa) izstrādāt un uzturēt atjauninātu Eiropas uzraudzības rokasgrāmatu, kurā nosaka uzraudzības metodoloģiju un procesu paraugpraksi attiecībā uz finanšu iestāžu uzraudzību visā Savienībā, *inter alia* ņemot vērā finanšu iestāžu mainīgās uzņēmējdarbības prakses un uzņēmējdarbības modeļus;

▼B

b) veicināt juridiski saistošu Savienības aktu konsekventu piemērošanu, jo īpaši veidojot kopēju uzraudzības praksi, nodrošinot 1. panta 2. punktā minēto aktu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu piemērošanu, novēršot regulatīvo arbitrāžu, veicot starpnieka funkciju un izšķirot domstarpības starp uzraudzības iestādēm, nodrošinot efektīvu un konsekventu finanšu iestāžu uzraudzību un nodrošinot uzraudzītāju kolēģiju konsekventu darbību un veicot pasākumus, inter alia, ārkārtas situācijās;

▼M1

c) veicināt uzdevumu un pienākumu deleģēšanu starp kompetentajām iestādēm;

▼B

d) cieši sadarboties ar ESRK, jo īpaši sniedzot ESRK informāciju, kas tai ir nepieciešama uzticēto uzdevumu izpildei, un nodrošinot turpmākus pasākumus pēc ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem;

e) organizēt un veikt kompetento iestāžu salīdzinošās izvērtēšanas analīzi, tostarp sniegt pamatnostādnes, ieteikumus un apzināt paraugprakses, lai veicinātu uzraudzības rezultātu konsekvenci;

f) uzraudzīt un izvērtēt tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu, tostarp vajadzības gadījumā tendences kredītu jomā, jo īpaši attiecībā uz mājsaimniecībām un MVU;

g) veikt tirgu ekonomisko analīzi, lai nodrošinātu iestādes pienākumu izpildei nepieciešamo informāciju;

h) sekmēt noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību;

▼M1

i) sekmēt uzraudzītāju kolēģiju konsekventu un saskaņotu darbību, sistēmisku risku uzraudzību, novērtēšanu un mērīšanu, atveseļošanas un noregulējuma plānu izstrādi un saskaņošanu, noguldītāju un ieguldītāju augsta līmeņa aizsardzības nodrošināšanu visā Savienībā un grūtībās nonākušu finanšu iestāžu noregulējuma metožu izstrādi, kā arī novērtējumu par vajadzību pēc piemērotiem finanšu instrumentiem, ar ko veicinātu sadarbību starp kompetentajām iestādēm, kuras iesaistītas krīžu pārvaldībā saistībā ar pārrobežu iestādēm, kas var izraisīt sistēmisku risku, saskaņā ar 21. līdz 26. pantu;

▼B

j) veikt jebkurus citus šajā regulā vai citos leģislatīvos aktos noteiktos īpašos uzdevumus;

k) savā tīmekļa vietnē publicēt un regulāri atjaunināt informāciju, kas attiecas uz tās darbības jomu, jo īpaši tās kompetences jomā – informāciju par reģistrētajām finanšu iestādēm, lai sabiedrībai nodrošinātu viegli pieejamu informāciju.

▼M1

_____

1.a Pildot savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu, iestāde:

a) pilnībā izmanto savas pilnvaras; un,

b) pienācīgi ņemot vērā mērķi nodrošināt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti, pilnībā ņem vērā kredītiestāžu dažādos veidus, uzņēmējdarbības modeļus un lielumu.

▼B

2. Lai veiktu 1. punktā noteiktos uzdevumus, iestādei tiek piešķirtas šajā regulā noteiktās pilnvaras, jo īpaši:

a) izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu 10. pantā noteiktos īpašos gadījumos;

b) izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu 15. pantā noteiktos īpašos gadījumos;

c) pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, kā noteikts 16. pantā;

▼B

d) sniegt ieteikumus īpašos gadījumos, kā noteikts 17. panta 3. punktā;

e) īpašos gadījumos, kas noteikti 18. panta 3. punktā un 19. panta 3. punktā, pieņemt atsevišķus kompetentajām iestādēm adresētus lēmumus;

f) gadījumos, kas saistīti ar tieši piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, pieņemt atsevišķus finanšu iestādēm adresētus lēmumus, kas īpašos gadījumos ir noteikti 17. panta 6. punktā, 18. panta 3. punktā un 19. panta 4. punktā;

g) sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei vai Komisijai, kā noteikts 34. pantā;

h) vākt vajadzīgo informāciju par finanšu iestādēm, kā noteikts 35. pantā;

i) izstrādāt vienotas metodoloģijas, ar kurām izvērtē produkta īpašību un izplatīšanas procesa ietekmi uz iestāžu finansiālo stāvokli un patērētāju aizsardzību;

j) nodrošināt centrāli pieejamu to reģistrēto finanšu iestāžu datubāzi, kuras darbojas iestādes kompetences jomā, un, ja to paredz 1. panta 2. punktā minētie akti.

▼M1

2.a Pildot 1. punktā minētos uzdevumus un īstenojot 2. punktā minētās pilnvaras, iestāde pienācīgi ņem vērā labāka regulējuma principus, tostarp izmaksu un ieguvumu analīzes rezultātus, kas iegūti saskaņā ar šo regulu.

▼B

9. pants

Uzdevumi, kas saistīti ar patērētāju tiesību aizsardzību un finansiālo darbību

1. Iestāde uzņemas vadošo lomu, veicinot patērētājiem paredzēto finanšu produktu un pakalpojumu tirgus pārredzamību, vienkāršumu un taisnīgumu visā iekšējā tirgū, tostarp:

a) vācot un analizējot informāciju par patēriņa tendencēm, un ziņojot par to;

b) pārskatot un koordinējot kompetento iestāžu finanšu lietpratības un izglītības iniciatīvas;

c) izstrādājot apmācības standartus nozarei; un

d) atbalstot vienotu noteikumu par datu nodošanu atklātībai izstrādi.

▼B

2. Iestāde pārrauga jaunās un esošās finansiālās darbības un var pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, lai veicinātu tirgu drošumu un stabilitāti, kā arī regulatīvās prakses konverģenci.

3. Iestāde var arī brīdināt gadījumā, kad finansiāla darbība nopietni apdraud 1. panta 5. punktā noteikto mērķu sasniegšanu.

▼M1

4. Iestāde kā iestādes sastāvdaļu izveido finanšu jauninājumu komiteju, kura sadarbojas ar visām attiecīgajām kompetentajām uzraudzības iestādēm, lai panāktu saskaņotu pieeju regulatīvajām un uzraudzības darbībām attiecībā uz jaunām vai novatoriskām finanšu darbībām un konsultētu iestādi, lai tā ar šo informāciju iepazīstinātu Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.

▼B

5. Gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos un saskaņā ar šo aktu nosacījumiem vai arī, ja to prasa ārkārtas situācija, ievērojot 18. pantu un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem, iestāde var uz laiku aizliegt vai ierobežot konkrētas finanšu darbības, kas apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

Iestāde pārskata pirmajā daļā minēto lēmumu pēc atbilstīgiem laikposmiem un vismaz reizi trijos mēnešos. Ja pēc minētā triju mēnešu laikposma lēmums netiek atjaunots, tas automātiski zaudē spēku.

Dalībvalsts var lūgt iestādi pārskatīt savu lēmumu. Šādā gadījumā iestāde saskaņā ar 44. panta 1. punkta otrajā daļā noteikto procedūru pieņem lēmumu par to, vai tās lēmums paliek spēkā.

▼M1

Iestāde var arī izvērtēt, vai nepieciešams aizliegt vai ierobežot noteikta veida finansiālu darbību, un gadījumos, kad tas ir nepieciešams, informē Komisiju un kompetentās iestādes, lai sekmētu jebkādu šādu aizliegumu vai ierobežojumu pieņemšanu.

▼B

10. pants

Regulatīvi tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome deleģē Komisijai pilnvaru pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos, iestāde var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu. Iestāde iesniedz izstrādāto standartu projektu Komisijai apstiprināšanai.

▼B

Regulatīvi tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to saturu nosaka tikai to pamatā esošie leģislatīvie akti.

Pirms to iesniegšanas Komisijai iestāde organizē regulatīvu tehnisko standartu projekta atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projekta darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Iestāde arī prasa atzinumu 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

Kad iestāde iesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu, Komisija nekavējoties to pārsūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Trīs mēnešu laikā pēc regulatīva tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Ja to prasa Kopienas intereses, Komisija var apstiprināt regulatīvu tehniskā standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem.

Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt regulatīva tehniskā standarta projektu vai apstiprināt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu atpakaļ iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā nevar to apstiprināt, vai attiecīgajā gadījumā izskaidrojot tā grozījumu iemeslus. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un atkārtoti iesniegt tos Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties šim sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus vai ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai arī noraidīt to.

Komisija nedrīkst mainīt iestādes izstrādātā regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

2. Ja iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu.

▼B

3. Vienīgi tad, ja iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt regulatīvu tehnisko standartu bez iestādes projekta, izmantojot deleģētu aktu.

Komisija organizē regulatīvu tehnisko standartu projektu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Komisija arī lūdz sniegt atzinumu vai konsultāciju 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

Komisija nekavējoties nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu iestādei. Sešu nedēļu laikā iestāde var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja pēc ceturtajā daļā minētā sešu nedēļu laikposma iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu.

Ja iestāde ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus sešās nedēļās, Komisija var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā, pamatojoties uz iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem. Komisija nemaina iestādes izstrādāto regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

4. Regulatīvus tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Tos publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā datumā, kas paziņots šajā izdevumā.

11. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šīs regulas 10. pantā minēto regulatīvu tehnisko standartu pieņemšanas pilnvaras uz četriem gadiem no 2010. gada 16. decembra piešķir Komisijai. Komisija izstrādā ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 14. pantu.

▼B

2. Līdzko Komisija pieņēmusi regulatīvu tehnisko standartu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt regulatīvus tehniskos standartus ir saistītas ar nosacījumiem, kas noteikti 12. līdz 14. pantā.

12. pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 10. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, apņemas informēt pārējās iestādes un Komisiju pieņemamā termiņā pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar šādu lēmumu par atsaukšanu pilnvaru deleģēšana, kas precizēta minētajā lēmumā, zaudē spēku. Tas stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neietekmē jau spēkā esošo regulatīvu tehnisko standartu spēkā esamību. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Iebildumi pret regulatīviem tehniskajiem standartiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu trīs mēnešos no dienas, kad Komisija ir paziņojusi par pieņemto regulatīvu tehnisko standartu. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājumu, šo termiņu pagarina par trim mēnešiem.

▼M2

Ja Komisija pieņem regulatīvu tehnisko standartu, kas ir tieši tāds pats, kā iestādes iesniegtais regulatīva tehniskā standarta projekts, tad laikposms, kurā Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus, ir viens mēnesis kopš paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarina sākotnēji par vienu mēnesi, un tas ir pagarināms par turpmāku viena mēneša laikposmu.

▼B

2. Ja, beidzoties 1. punktā minētajam laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav iebilduši pret regulatīvu tehnisko standartu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā šajā izdevumā paziņotajā datumā.

Regulatīvu tehnisko standartu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja Eiropas Parlaments un Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu nepaust iebildumus.

▼B

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā iebilst pret regulatīvu tehnisko standartu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kas pauž iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu, norāda šādu iebildumu iemeslus.

14. pants

Regulatīva tehniskā standarta projekta neapstiprināšana vai grozīšana

1. Ja Komisija neapstiprina regulatīva tehniskā standarta projektu vai veic tajā grozījumus, kā paredzēts 10. pantā, Komisija informē iestādi, Eiropas Parlamentu un Padomi, norādot iemeslus.

2. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlaments vai Padome mēneša laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma var aicināt atbildīgo komisāru kopā ar iestādes priekšsēdētāju uz Eiropas Parlamenta vai Padomes kompetentās komitejas *ad hoc* sanāksmi, lai izklāstītu un izskaidrotu atšķirīgos apsvērumus.

15. pants

Īstenošanas tehniskie standarti

1. Iestāde var izstrādāt īstenošanas tehniskos standartus ar īstenošanas aktiem saskaņā ar LESD 291. pantu jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos. Īstenošanas tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to būtība ir noteikt minēto aktu piemērošanas nosacījumus. Iestāde iesniedz izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai apstiprināšanai.

Pirms īstenošanas tehnisko standartu iesniegšanas Komisijai iestāde organizē atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un izvērtēšana nav nesamērīga attiecībā pret konkrēto īstenošanas tehnisko standartu projekta darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību. Iestāde arī prasa atzinumu 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

Kad iestāde iesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu, Komisija nekavējoties to nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Trīs mēnešu laikā pēc īstenošanas tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi. Komisija var apstiprināt īstenošanas tehnisko standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem, ja to prasa Savienības intereses.

▼B

Ja Komisija ir iecerējusi neapstiprināt īstenošanas tehnisko standartu projektu vai apstiprināt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta īstenošanas tehnisko standarta projektu atpakaļ iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā nevar to apstiprināt, vai attiecīgajā gadījumā izskaidrojot tā grozījumu iemeslus. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehnisko standartu projektā un atkārtoti iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties piektajā daļā minētajam sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi grozīto īstenošanas tehniskā standarta projektu vai ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai noraidīt tos.

Komisija nemaina iestādes izstrādāto īstenošanas tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

2. Ja iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu.

3. Vienīgi tad, ja iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu bez iestādes projekta, izmantojot īstenošanas aktu.

Komisija organizē īstenošanas tehnisko standartu projekta atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un izvērtējums nav nesamērīgs ar attiecīgo īstenošanas tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums. Komisija arī prasa atzinumu vai konsultāciju 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

Komisija nekavējoties nosūta īstenošanas tehnisko standarta projektu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta īstenošanas tehniskā standarta projektu iestādei. Iestāde sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

▼B

Ja pēc ceturtajā daļā minētā sešu nedēļu laikposma iestāde nav iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt īstenošanas tehniskā standarta projektu.

Ja iestāde ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus sešu nedēļu laikā, Komisija var veikt īstenošanas tehniskā standarta grozījumus, pamatojoties uz iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt īstenošanas tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem.

Komisija nemaina iestādes izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

4. Īstenošanas tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Tos publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā datumā, kas paziņots šajā izdevumā.

16. pants

Pamatnostādnes un ieteikumi

1. Lai Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi un nodrošinātu kopēju, vienveidīgu un konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu, iestāde pieņem pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti kompetentām iestādēm vai finanšu iestādēm.

2. Iestāde attiecīgā gadījumā organizē pamatnostādņu un ieteikumu atklātu sabiedrisku apspriešanu un izvērtē saistītās iespējamās izmaksas un ieguvumus. Šo apspriešanu un izvērtēšanu veic tā, lai tā būtu samērīga ar pamatnostādnes vai ieteikuma darbības jomu, veidu un ietekmi. Iestāde attiecīgos gadījumos arī prasa atzinumus vai konsultāciju 37. pantā minētajai Banku nozares ieinteresēto personu grupai.

3. Kompetentās iestādes un finanšu iestādes dara visu iespējamo, lai ievērotu šādas pamatnostādnes un ieteikumus.

Divu mēnešu laikā kopš pamatnostādņu vai ieteikumu izdošanas katra kompetentā iestāde apstiprina, vai tā ievēro vai paredz ievērot šīs pamatnostādnes un ieteikumus. Ja kompetentā iestāde neievēro vai neparedz ievērot attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu, tā par to paziņo iestādei, minot iemeslus.

Iestāde publisko informāciju par to, ka kāda kompetentā iestāde neievēro vai neparedz ievērot minēto pamatnostādni vai ieteikumu. Iestāde, katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, var arī pieņemt lēmumu publiskot kompetentās iestādes norādītos iemeslus, kāpēc tā nav ievērojusi pamatnostādni vai ieteikumu. Pirms publiskošanas kompetentā iestāde saņem attiecīgu paziņojumu.

▼B

Ja to pieprasa pamatnostādne vai ieteikums, finanšu iestādes sniedz skaidru un sīki izstrādātu ziņojumu par to, vai tās ievēro pamatnostādni vai ieteikumu.

4. Regulas 43. panta 5. punktā minētajā pārskatā iestāde informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par izdotajām pamatnostādnēm un ieteikumiem, norādot, kura kompetentā iestāde nav tos ievērojusi, un izklāstot, kā iestāde paredz nodrošināt, ka turpmāk attiecīgā kompetentā iestāde pamatnostādnes un ieteikumus ievēros.

17. pants

Savienības tiesību aktu pārkāpums

1. Ja kompetentā iestāde nav piemērojusi aktus, kas minēti 1. panta 2. punktā, vai ir piemērojusi tā, ka tiek pārkāpti Savienības tiesību akti, tostarp regulatīvi tehniskie standarti un īstenošanas tehniskie standarti, kas izstrādāti saskaņā ar 10. līdz 15. pantu, jo īpaši nenodrošinot to, ka finanšu iestāde ievēro minētajos aktos noteiktās prasības, iestādei rīkojas saskaņā ar šā panta 2., 3. un 6. punktā noteiktajām pilnvarām.

2. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas vai Banku nozares ieinteresēto personu grupas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas un pēc iesaistītās kompetentās iestādes informēšanas iestāde var izmeklēt iespējamos Savienības tiesību aktu pārkāpšanas vai nepiemērošanas gadījumus.

▼M2

Neskarot 35. pantā noteiktās pilnvaras, kompetentā iestāde nekavējoties sniedz iestādei visu informāciju, ko iestāde uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas veikšanai, tostarp par to, kā 1. panta 2. punktā minētie akti tiek piemēroti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

▼B

3. Ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas iestāde var sniegt iesaistītajai kompetentajai iestādei ieteikumu, norādot pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

Desmit darbdienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde informē iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai paredz veikt, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

4. Ja viena mēneša laikā pēc iestādes ieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde nenodrošina atbilstību Savienības tiesību aktiem, Komisija, pamatojoties uz iestādes sniegto informāciju, vai pēc savas iniciatīvas sniedz oficiālu atzinumu, pieprasot kompetentajai iestādei veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Komisija oficiālajā atzinumā ņem vērā iestādes ieteikumu.

▼B

Komisija sniedz šādu oficiālu atzinumu ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi.

Iestāde un kompetentās iestādes sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju.

5. Kompetentā iestāde desmit darbdienu laikā pēc 4. punktā minētā oficiālā atzinuma saņemšanas informē Komisiju un iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai paredz veikt, lai izpildītu minēto oficiālo atzinumu.

6. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde noteiktajā termiņā nepilda 4. punktā minēto oficiālo atzinumu un ja savlaicīgi ir jānovērš šāda neizpilde, lai saglabātu vai atjaunotu neitrālus konkurences apstākļus tirgū vai nodrošinātu finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti, gadījumos, kad finanšu iestādēm ir tieši piemērojamas attiecīgās prasības saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas oficiālajam atzinumam, kas izdots saskaņā ar 4. punktu.

7. Saskaņā ar 6. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Veicot pasākumus saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 4. punktu sniegts oficiāls atzinums vai saskaņā ar 6. punktu pieņemts lēmums, kompetentās iestādes ievēro attiecīgi vai nu šādu oficiālu atzinumu, vai lēmumu.

8. Regulas 43. panta 5. punktā minētajā pārskatā iestāde norāda, kuras kompetentās iestādes un finanšu iestādes nav ievērojušas šā panta 4. un 6. punktā minētos oficiālos atzinumus vai lēmumus.

18. pants

Rīcība ārkārtas situācijās

▼M1

1. Tādu nelabvēlīgu notikumu gadījumā, kas var būtiski apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, iestāde aktīvi veicina un vajadzības gadījumā saskaņo visus pasākumus, ko veic attiecīgās kompetentās uzraudzības iestādes.

▼M1

Lai spētu pildīt minētos starpnieka un koordinatora pienākumus, iestāde saņem informāciju par visiem būtiskajiem notikumiem, un to aicina piedalīties novērotāja statusā jebkurās attiecīgo kompetento uzraudzības iestāžu atbilstīgajās sanāksmēs.

▼B

2. Padome, apspriežoties ar Komisiju un ESRK un vajadzības gadījumā ar EUI, pēc tam, kad ir saņemts lūgums no iestādes, Komisijas vai ESRK, var pieņemt iestādei adresētu lēmumu, izsludinot ārkārtas situāciju šīs regulas vajadzībām. Padome pārskata šo lēmumu ar pienācīgu regularitāti un vismaz reizi mēnesī. Ja lēmumu neatjauno pēc mēneša, tā termiņš automātiski beidzas. Padome jebkurā brīdī var pasludināt ārkārtas situācijas izbeigšanos.

Ja ESRK vai iestāde lemj, ka var rasties ārkārtas situācija, tās iesniedz slepenu Padomei adresētu ieteikumu un nosūta tai situācijas izvērtējumu. Padome tad izvērtē sanāksmes sasaukšanas iespējas. Attiecīgajā procesā garantē pienācīgu slepenību.

Ja Padome nosaka ārkārtas situāciju, tā nekavējoties pienācīgi informē Eiropas Parlamentu un Komisiju.

▼M1

3. Ja Padome ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 2. punktu un ārkārtas apstākļos, kad kompetentajām iestādēm ir jārīkojas saskaņoti, reaģējot uz nelabvēlīgu notikumu attīstību, kas var nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, iestāde var pieņemt atsevišķus lēmumus, pieprasot kompetentajām iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem, lai reaģētu uz šādu notikumu attīstību, nodrošinot, ka finanšu iestādes un kompetentās iestādes izpilda minētajos tiesību aktos noteiktās prasības.

▼B

4. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kāda kompetentā iestāde minētajā lēmumā noteiktajā termiņā neievēro 3. punktā minēto iestādes lēmumu, gadījumos, kad finanšu iestādēm ir tieši piemērojamas attiecīgās prasības, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, tostarp regulatīvos tehniskajos standartos un īstenošanas tehniskajos standartos, kas pieņemti saskaņā ar minētajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu, finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu. Tas attiecas vienīgi uz situācijām, kurās kompetentā iestāde nepiemēro 1. panta 2. punktā minētos leģislatīvos aktus, tostarp regulatīvus tehniskos standartus un īstenošanas tehniskos standartus, kuri pieņemti saskaņā ar minētajiem aktiem, vai arī piemēro tos tādā veidā, kas šķiet acīmredzams minēto aktu pārkāpums, un kad nekavējoties jāveic novēršanas pasākumi, lai atjaunotu finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

▼B

5. Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, ir atbilstīgi šiem lēmumiem.

19. pants

Domstarpību izšķiršana starp kompetentajām iestādēm pārrobežu gadījumos

▼M1

1. Neskarot 17. pantā noteiktās pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepiekrīt citas kompetentās iestādes darbības vai bezdarbības procedūrai vai saturam gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos Savienības aktos, iestāde pēc vienas vai vairāku iesaistīto kompetento iestāžu pieprasījuma var palīdzēt minētajām kompetentajām iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar šā panta 2. līdz 4. punktā noteikto procedūru.

▼B

Gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos, un ja, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, var konstatēt, ka pastāv domstarpības starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, iestāde pēc savas iniciatīvas var palīdzēt iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar 2. līdz 4. punktā noteikto procedūru.

2. Iestāde nosaka kompetento iestāžu samierināšanas termiņu, ņemot vērā 1. panta 2. punktā minētajos aktos noteiktos attiecīgos laikposmus un jautājuma sarežģītību un steidzamību. Šajā posmā iestāde darbojas kā vidutājs.

3. Ja samierināšanas posma beigās iesaistītās kompetentās iestādes nav panākušas vienošanos, iestāde saskaņā ar 44. panta 1. punkta trešajā un ceturtajā daļā izklāstīto procedūru var pieņemt attiecīgajām kompetentajām iestādēm saistošu lēmumu, pieprasot tām veikt īpašus pasākumus vai atturēties no pasākumiem, lai izšķirtu domstarpības ar mērķi nodrošināt Savienības tiesību aktu ievērošanu.

4. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepilda iestādes lēmumu un tādējādi nenodrošina finanšu iestādes atbilstību prasībām, kas tai ir tieši piemērojamas, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā noteiktajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

▼B

5. Saskaņā ar 4. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz kompetento iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu. Kompetento iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 3. vai 4. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

6. Šīs regulas 50. panta 2. punktā minētajā ziņojumā iestādes priekšsēdētājs norāda uz kompetento iestāžu domstarpību būtību un veidu, uz panāktiem izlīgumiem un lēmumiem, kas pieņemti, lai šīs domstarpības novērstu.

20. pants

Domstarpību izšķiršana starp dažādu nozaru kompetentajām iestādēm

Apvienotā komiteja saskaņā ar 19. un 56. pantā noteikto procedūru, risina domstarpības, kas var rasties starp kompetentajām iestādēm, kā noteikts attiecigi šīs regulas 4. panta 2. punktā, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 4. panta 2. punktā.

▼M1

20.a pants

Uzraudzības pārskatīšanas procesa konverģence

Iestāde savu pilnvaru ietvaros veicina uzraudzības pārskatīšanas un novērtēšanas procesa konverģenci saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, lai Savienībā ieviestu stingrus uzraudzības standartus.

▼B

21. pants

Uzraudzītāju kolēģijas

▼M1

1. Iestāde atbilstīgi savām pilnvarām veicina Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES minēto uzraudzītāju kolēģiju efektīvu, konstruktīvu un saskaņotu darbību un sekmē Savienības tiesību aktu piemērošanas konsekvenci uzraudzītāju kolēģiju darbā. Lai saskaņotu uzraudzības paraugpraksi, iestāde veicina kopīgu uzraudzības plānu īstenošanu un kopīgu pārbaužu veikšanu, un iestādes darbinieki var piedalīties uzraudzītāju kolēģiju darbībās, tostarp pārbaudēs uz vietas, ko kopīgi veic divas vai vairākas kompetentās iestādes.

2. Iestāde uzņemas vadošo lomu, nodrošinot uzraudzītāju kolēģiju konsekventu darbību attiecībā uz pārrobežu iestādēm visā Savienībā, ņemot vērā sistēmisko risku, ko rada 23. pantā minētās finanšu iestādes, un attiecīgā gadījumā sasauc kolēģijas sanāksmi.

▼B

Piemērojot šo punktu un šā panta 1. punktu, iestādi uzskata par "kompetento iestādi" atbilstīgo tiesību aktu nozīmē.

▼B

Iestāde var:

a) apkopot un izplatīt visu atbilstīgo informāciju sadarbībā ar kompetentajām iestādēm, lai atvieglotu kolēģijas darbu un izveidotu un pārvaldītu centrālu sistēmu, kuras mērķis ir darīt tādu informāciju pieejamu kompetentajām iestādēm kolēģijā;

b) ierosināt un koordinēt Savienības mēroga stresa testus saskaņā ar 32. pantu, lai izvērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, jo īpaši 23. pantā minēto finanšu iestāžu radīto sistēmisko risku, un izvērtēt sistēmiskā riska iespējas palielināties stresa situācijās, nodrošinot, lai attiecībā uz šādiem testiem valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekventākas metodes, un attiecīgā gadījumā adresēt kompetentajai iestādei ieteikumu labot stresa testā konstatētās problēmas;

c) veicināt efektīvas un iedarbīgas uzraudzības darbības, tostarp izvērtējot riskus, kuriem finanšu iestādes ir vai var būt pakļautas, kā noteikts saskaņā ar uzraudzības pārskata procesu vai stresa situācijās;

d) saskaņā ar šajā regulā precizētajiem pienākumiem un pilnvarām pārraudzīt, lai kompetentās iestādes veiktu savus pienākumus, un

e) visos gadījumos, kad tā uzskata, ka lēmuma rezultātā tiktu nepareizi piemēroti Savienības tiesību akti vai ka tas nepalīdzētu sasniegt mērķi par uzraudzības prakses konverģenci, lūgt kolēģiju turpināt apspriesties. Tā var arī prasīt no konsolidētās uzraudzības iestādes paredzēt kolēģijas sanāksmi vai iekļaut sanāksmes darba kārtībā kādu punktu.

3. Iestāde var izstrādāt regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai nodrošinātu vienotus piemērošanas nosacījumus attiecībā uz noteikumiem par uzraudzītāju kolēģiju operatīvu darbību, un izdot pamatnostādnes un ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 16. pantu, lai veicinātu uzraudzības darbības konverģenci un to, lai uzraudzītāju kolēģijas pieņemtu paraugpraksi.

4. Iestādei ir juridiski saistoša vidutāja loma, lai izšķirtu domstarpības starp kompetentām iestādēm saskaņā ar 19. pantā paredzēto procedūru. Iestāde var pieņemt uzraudzības lēmumus, kas tieši piemērojami attiecīgajai iestādei saskaņā ar 19. pantu.

22. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Iestāde pienācīgi apsver sistēmisko risku, kas definēts Regulā (ES) Nr. 1092/2010. Tā vēršas pret jebkuru finanšu pakalpojumu traucējumu risku:

a) ko rada finanšu sistēmas vai to daļu novājināšanās; un

▼B

b) kas, iespējams, var būtiski negatīvi ietekmēt iekšējo tirgu un reālo ekonomiku.

Iestāde vajadzības gadījumā apsver sistēmiskā riska uzraudzību un izvērtēšanu, ko veic ERSK un iestāde, un reaģē uz ERSK brīdinājumiem un ieteikumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 17. pantu.

▼M1

1.a Iestāde vismaz reizi gadā apsver, vai ir lietderīgi veikt Savienības mēroga novērtējumus par finanšu iestāžu izturētspēju saskaņā ar 32. pantu, un informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par saviem apsvērumiem. Ja tiek veikti šādi Savienības mēroga novērtējumi, iestāde, ja tā uzskata, ka ir lietderīgi to darīt, publisko rezultātus par katru iesaistīto finanšu iestādi.

▼B

2. Iestāde, sadarbojoties ar ESRK, izstrādā vienotu kvantitatīvo un kvalitatīvo rādītāju kopumu (“riska paneli”) sistēmisku risku noteikšanai un mērīšanai.

Iestāde izstrādā arī atbilstīgu stresa testu sistēmu, lai palīdzētu noteikt tās iestādes, kas var radīt sistēmisku risku. Šīm iestādēm piemēro pastiprinātu uzraudzību un, ja vajadzīgs, 25. pantā minētās atveseļošanas un noregulējuma procedūras.

3. Neskarot 1. panta 2. punktā minētos aktus, iestāde vajadzības gadījumā izstrādā papildu pamatnostādnes un ieteikumus finanšu iestādēm, lai ņemtu vērā to radītos sistēmiskos riskus.

Iestāde nodrošina, lai finanšu iestāžu radītos sistēmiskos riskus ņemtu vērā, izstrādājot projektus regulatīviem un īstenošanas tehniskajiem standartiem jomās, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos.

4. Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas lūguma vai pēc savas iniciatīvas iestāde var veikt izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu finanšu iestādes tipu vai produktu tipu, vai rīcības tipu, lai izvērtētu iespējamos draudus finanšu sistēmas stabilitātei, un izstrādāt pienācīgus ieteikumus attiecīgo kompetento iestāžu darbībai.

Šim nolūkam iestāde var izmantot pilnvaras, kas tai nodotas saskaņā ar šo regulu, tostarp 35. pantu.

5. Apvienotā komiteja nodrošina vispārēju un starpnozaru koordināciju saistībā ar darbībām, kas veiktas saskaņā ar šo pantu.

▼B

23. pants

Sistēmisku risku noteikšana un mērīšana

1. Iestāde, konsultējoties ar ESRK, izstrādā kritērijus sistēmisku risku noteikšanai un mērīšanai un atbilstīgu stresa testu sistēmu, kas ietver izvērtējumu par tāda sistēmiska riska iespējamību, kuru finanšu iestādes var radīt stresa situācijās. Šīm finanšu iestādēm, kas var radīt sistēmisku risku, piemēro pastiprinātu uzraudzību un, ja vajadzīgs, 25. pantā minētās atveseļošanas un noregulējuma procedūras.

2. Izstrādājot kritērijus sistēmiska riska noteikšanai un mērīšanai, kuru rada finanšu iestādes, iestāde pilnībā ņem vērā attiecīgās starptautiskās pieejas, tostarp tās, ko izstrādājusi Finanšu stabilitātes padome, Starptautiskais valūtas fonds un Starptautiskā norēķinu banka.

24. pants

Ilgstoša spēja reaģēt uz sistēmiskiem riskiem

1. Iestāde nodrošina, ka tai ir specializētas un nepārtrauktas spējas efektīvi reaģēt uz 22. un 23. pantā minēto sistēmisku risku materializēšanos un jo īpaši attiecībā uz iestādēm, kas rada sistēmisku risku.

2. Iestāde pilda tai uzticētos uzdevumus saskaņā ar šo regulu, 1. panta 2. punktā minētājiem tiesību aktiem, un palīdz nodrošināt saskaņotu un koordinētu krīžu pārvarēšanas un noregulējuma sistēmu Savienībā.

25. pants

Ekonomikas atveseļošanas un noregulējuma procedūras

▼M1

1. Iestāde sniedz ieguldījumu un aktīvi līdzdarbojas, izstrādājot un saskaņojot efektīvus, konsekventus un atjauninātus finanšu iestāžu atveseļošanas un noregulējuma plānus. Gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos Savienības aktos, iestāde arī palīdz izstrādāt procedūras ārkārtas situācijām un preventīvus pasākumus, lai mazinātu jebkādu neveiksmju sistēmisko ietekmi.

▼B

2. Lai sekmētu grūtībās nonākušu iestāžu – jo īpaši pārrobežu grupu – noregulējumu, iestāde var noteikt paraugpraksi tā, lai nepieļautu problēmu izplatīšanos, nodrošinot, ka ir pieejami piemēroti instrumenti, tostarp pietiekami resursi, un iestādes un grupas var pienācīgi, rentablā veidā un laikus rast noregulējumu.

3. Iestāde var pieņemt regulatīvus un īstenošanas tehniskos standartus, kā tas noteikts leģislatīvajos aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, saskaņā ar 10. līdz 15. pantā noteikto procedūru.

▼B

26. pants

Noguldījumu garantiju sistēmu Eiropas sistēma

1. Rīkojoties saskaņā ar šajā regulā noteiktām pilnvarām, lai garantētu pareizu Direktīvas 94/19/EK piemērošanu, iestāde veicina Valsts noguldījumu garantiju sistēmu Eiropas sistēmas (*DGS*) nostiprināšanu, lai nodrošinātu, ka valstu noguldījumu garantiju sistēmas saņem pienācīgu finansējumu no iemaksām no finanšu iestādēm, tostarp no tām finanšu iestādēm, kas izveidotas un kas pieņem noguldījumus Savienībā, bet kuru galvenās mītnes atrodas ārpus Savienības, kā noteikts Direktīvā 94/19/EK, un nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni visiem noguldītājiem visā Savienībā saskaņotā sistēmā, kas neskar stabilizējošo drošību, kuru sniedz savstarpējās garantiju sistēmas, ja tās atbilst Savienības tiesību aktiem.

2. Regulas 16. pants par iestādes pilnvarām pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus attiecas arī uz noguldījumu garantiju sistēmām.

3. Iestāde var pieņemt regulatīvus un īstenošanas tehniskos standartus, kā tas noteikts leģislatīvajos aktos, kas minēti 1. panta 2. punktā, saskaņā ar procedūru, kas noteikta 10. līdz 15. pantā.

4. Šajā regulas pārskatīšanā, kā noteikts 81. pantā, jo īpaši pievēršas valstu noguldījumu garantiju sistēmu Eiropas sistēmas konverģencei.

27. pants

Eiropas sistēma banku noregulējumam un finansēšanas pasākumi

1. Iestāde palīdz izstrādāt metodes, ar ko rastu noregulējumu grūtībās nonākušām finanšu iestādēm, jo īpaši tām, kas var radīt sistēmisku risku, lai nepieļautu problēmu izplatīšanos un ļautu sistemātiskā veidā un laicīgi izbeigt finanšu iestāžu darbību, tostarp, ja vajadzīgs, piemērojot attiecīgus saskaņotus un stabilus finansēšanas mehānismus.

▼M1

2. Iestāde veic novērtējumu par to, vai ir vajadzīga saskaņotu, stabilu un uzticamu finansēšanas mehānismu sistēma, kurā atbilstīgi finansēšanas instrumenti būtu saistīti ar koordinētu krīzes pārvarēšanas pasākumu kopumu.

▼B

Iestāde palīdz strādāt pie jautājumiem par līdzvērtīgiem konkurences apstākļiem un jebkādu tādu nodokļu un iemaksu sistēmu kumulatīvo ietekmi uz finanšu iestādēm, kurus varētu ieviest, lai kā daļu no saskaņotas un uzticamas noregulējuma sistēmas nodrošinātu taisnīgu pienākumu sadali un stimulus, tādējādi ierobežojot sistēmisku risku.

▼B

Šajā regulas pārskatīšanā, kā noteikts 81. pantā, jo īpaši pievēršas iespējamajai iestādes nozīmes pastiprināšanai saistībā ar krīžu novēršanu, pārvarēšanu un noregulējumu un, ja vajadzīgs, Eiropas Noregulējuma fonda izveidei.

28. pants

Uzdevumu un pienākumu deleģēšana

1. Kompetentās iestādes, ar deleģēto piekrišanu, var deleģēt uzdevumus un pienākumus iestādei vai citai kompetentai iestādei, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus. Dalībvalstis var izstrādāt īpašus pienākumu deleģēšanas mehānismus, kuri ir jāievēro vēl pirms to kompetentās iestādes noslēdz šādus deleģēšanas nolīgumus, kā arī var ierobežot deleģējamo pienākumu jomu, attiecinot deleģēšanu tikai uz tādiem uzdevumiem un pienākumiem, kas ir vajadzīgi konstruktīvai pārrobežu finanšu iestāžu vai grupu uzraudzībai.

2. Iestāde stimulē un veicina uzdevumu un pienākumu deleģēšanu kompetento iestāžu starpā, nosakot tos uzdevumus un pienākumus, ko var deleģēt vai kopīgi izpildīt, un veicinot paraugpraksi.

3. Pienākumu deleģēšanu veic, pārdalot 1. panta 2. punktā minēto aktu kompetences. Deleģētās iestādes tiesību akti reglamentē deleģēto pienākumu procedūru, izpildi, administratīvu pārskatīšanu un pārskatīšanu tiesā.

4. Kompetentās iestādes informē iestādi par deleģēšanas nolīgumiem, kurus tās plāno slēgt. Tās slēdz nolīgumus ne ātrāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad informējušas iestādi.

Viena mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas iestāde var sniegt atzinumu par paredzēto nolīgumu.

Iestāde atbilstīgi publicē visus kompetento iestāžu noslēgtos deleģēšanas nolīgumus, lai pienācīgi informētu visas iesaistītās personas.

29. pants

Kopējā uzraudzības kultūra

1. Iestāde aktīvi piedalās kopējas Savienības uzraudzības kultūras un konsekventas uzraudzības prakses veidošanā, kā arī vienotu procedūru un konsekventu pieeju nodrošināšanā Savienībā. Iestāde veic vismaz šādus pasākumus:

a) sniedz atzinumus kompetentajām iestādēm;

b) veicina efektīvu divpusēju un daudzpusēju informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, pilnībā ievērojot piemērojamos konfidencialitātes un datu aizsardzības noteikumus, kas noteikti attiecīgajos Savienības tiesību aktos;

▼B

c) sekmē kvalitatīvu un vienotu uzraudzības standartu, tostarp ziņojumu iesniegšanas standartu izstrādi, kā arī starptautisko grāmatvedības standartu izstrādi saskaņā ar 1. panta 3. punktu;

d) pārskata Komisijas pieņemto attiecīgo regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu, ka arī iestādes sniegto pamatnostādņu un ieteikumu piemērošanu un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus; un

e) izveido nozares un starpnozaru mācību programmas, veicina personāla apmaiņu un mudina kompetentās iestādes intensīvāk izmantot darbinieku pārcelšanas sistēmas un citus risinājumus.

2. Attiecīgā gadījumā iestāde var izstrādāt jaunus praktiskus un konverģences instrumentus, lai veicinātu kopēju uzraudzības pieeju un praksi.

▼M1

Lai izveidotu kopēju uzraudzības kultūru, iestāde izstrādā un uztur atjauninātu Eiropas uzraudzības rokasgrāmatu par finanšu iestāžu uzraudzību visā Savienībā, *inter alia* ņemot vērā finanšu iestāžu mainīgās uzņēmējdarbības prakses un uzņēmējdarbības modeļus. Eiropas uzraudzības rokasgrāmatā nosaka uzraudzības metodoloģiju un procesu paraugpraksi.

▼B

30. pants

Kompetento iestāžu salīdzinošā izvērtēšana

1. Iestāde periodiski organizē un veic kompetento iestāžu īstenoto pasākumu daļēju vai pilnīgu salīdzinošo izvērtēšanu, lai uzlabotu uzraudzības rezultātu konsekvenci. Šajā nolūkā iestāde izstrādā metodes, kas nodrošina pārskatīto iestāžu objektīvu izvērtēšanu un salīdzināšanu. Veicot salīdzinošos izvērtējumus, ņem vērā dotajā brīdī pieejamo informāciju un jau veiktos vērtējumus par attiecīgo kompetento iestādi.

2. Veicot salīdzinošo izvērtēšanu, cita starpā tiek izvērtēti šādi aspekti:

a) kompetentās iestādes resursu un pārvaldības pasākumu atbilstība, jo īpaši attiecībā uz 10. un 15. pantā minēto regulatīvu tehnisko standartu un īstenošanas tehnisko standartu un 1. panta 2. punktā minēto aktu efektīvu piemērošanu un spēju reaģēt uz tirgus norisēm;

b) panāktais konverģences līmenis attiecībā uz Savienības tiesību aktu un uzraudzības prakses, tostarp saskaņā ar 10. līdz 16.pantu pieņemto regulatīvu tehnisko standartu un īstenošanas tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu, piemērošanu un uzraudzības prakses nodrošinātais Savienības tiesību aktos noteikto mērķu sasniegšanas līmenis;

▼B

c) dažu kompetento iestāžu izstrādāta paraugprakse, kuru būtu lietderīgi pieņemt citām kompetentajām iestādēm;

d) efektivitāte un panāktais konverģences līmenis attiecībā uz to noteikumu izpildi, kuri pieņemti, īstenojot Savienības tiesību aktus, tostarp administratīvi pasākumi un sankcijas, kas ir piemērotas atbildīgajām personām, ja šie noteikumi nav bijuši ievēroti.

▼M1

3. Pamatojoties uz salīdzinošo izvērtēšanu, iestāde saskaņā ar 16. pantu var izstrādāt pamatnostādnes un ieteikumus. Saskaņā ar 16. panta 3. punktu kompetentās iestādes cenšas ievērot minētās pamatnostādnes un ieteikumus. Izstrādājot regulatīvu tehnisko vai īstenošanas tehnisko standartu projektus saskaņā ar 10. līdz 15. pantu, iestāde ņem vērā salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus un visu citu tās uzdevumu veikšanā iegūto informāciju, lai nodrošinātu augstākās kvalitātes standartu un prakses konverģenci.

3.a Iestāde sniedz Komisijai atzinumu ikreiz, kad salīdzinošās izvērtēšanas rezultāti vai cita tās uzdevumu veikšanā iegūtā informācija liecina, ka ir nepieciešama likumdošanas iniciatīva, lai nodrošinātu prudenciālu noteikumu turpmāku saskaņošanu.

▼B

4. Iestāde salīdzinošās izvērtēšanas gaitā atklātos paraugprakses piemērus dara zināmus atklātībai. Turklāt visus pārējos salīdzinošo izvērtējumu rezultātus var publiskot, ja ir saņemta tās kompetentās iestādes piekrišana, par kuru ir veikts attiecīgais salīdzinošais izvērtējums.

31. pants

Koordinācijas funkcija

Iestāde īsteno vispārīgu kompetento iestāžu koordināciju, jo īpaši situācijās, kad nelabvēlīgi notikumi var apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā.

Iestāde veicina saskaņotu Savienības rīcību, *inter alia*:

a) veicinot informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm;

▼M1

b) nosakot tās informācijas apjomu, kura būtu jādara pieejama visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm, un attiecīgā gadījumā pārbaudot tās uzticamību;

▼B

c) neskarot 19. pantu, pēc kompetento iestāžu pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, veicot nesaistošu starpnieka funkciju;

▼M1

d) nekavējoties informējot ESRK, Padomi un Komisiju par visām iespējamām ārkārtas situācijām;

e) pieņemot visus atbilstīgos pasākumus, kas vajadzīgi, lai koordinētu attiecīgo kompetento iestāžu veiktās darbības, ja ir vērojamas tendences, kas var apdraudēt finanšu tirgu darbību;

f) apkopojot informāciju, kas saņemta no kompetentajām iestādēm saskaņā ar 21. un 35. pantu, saistībā ar iestādēm noteikto regulatīvo ziņošanas pienākumu. Iestāde paziņo šo informāciju pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm;

▼B

32. pants

Tirgus attīstības izvērtēšana

1. Iestāde uzrauga un izvērtē tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu, un vajadzības gadījumā informē Eiropas Uzraudzības iestādi (Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Vērtspapīru un tirgu iestādi), ESRK un Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par attiecīgajām mikrouzraudzības tendencēm, iespējamiem riskiem un apdraudējumiem. Iestāde izvērtējumos ietver to tirgu ekonomisko analīzi, kuros darbojas finanšu iestādes, un izvērtējumu par iespējamo tirgus norišu ietekmi uz šīm iestādēm.

▼M1

2. Iestāde, sadarbojoties ar ESRK, uzsāk un koordinē Savienības mēroga novērtējumus par finanšu iestāžu izturētspēju saistībā ar nelabvēlīgu notikumu attīstību tirgū. Šajā nolūkā iestāde izstrādā:

a) kopēju metodoloģiju, kas ļauj izvērtēt ekonomikas attīstības scenāriju ietekmi uz iestādes finansiālo stāvokli;

b) vienotas pieejas minēto finanšu iestāžu izturētspējas novērtējumu rezultātu paziņošanai;

c) kopēju metodoloģiju konkrētu produktu vai izplatīšanas procesu ietekmes uz iestādēm novērtēšanai, un

d) kopēju metodoloģiju novērtēšanai kā nepieciešams stresa testu veikšanai.

▼B

3. Neskarot Regulā (ES) Nr. 1092/2010 noteiktos ESRK uzdevumus, iestāde ne retāk kā vienu reizi gadā un vajadzības gadījumā – biežāk sniedz tās kompetences jomā esošo tendenču, iespējamo risku un apdraudējumu izvērtējumus Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un ESRK.

▼B

Šajos izvērtējumos iestāde ietver būtiskāko risku un apdraudējumu klasifikāciju un attiecīgā gadījumā iesaka preventīvus vai korektīvus pasākumus.

▼M1

3.a Lai veiktu Savienības mēroga novērtējumus par finanšu iestāžu izturētspēju saskaņā ar šo pantu, iestāde saskaņā ar 35. pantu, un ievērojot tur noteiktos nosacījumus, var tieši pieprasīt informāciju no minētajām finanšu iestādēm. Tā var arī prasīt, lai kompetentās iestādes veic īpašas pārbaudes. Tā var prasīt tām veikt pārbaudes uz vietas, tostarp ar iestādes līdzdalību, saskaņā ar 21. pantu, un ievērojot tur noteiktos nosacījumus, lai nodrošinātu metodoloģijas, prakses un rezultātu salīdzināmību un uzticamību.

3.b Iestāde var pieprasīt, lai kompetentās iestādes pieprasa, lai finanšu iestādes pakļauj neatkarīgai revīzijai informāciju, ko tām jāsniedz saskaņā ar 3.a punktu.

▼B

4. Cieši sadarbojoties ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Vērtspapīru un tirgu iestādi), ar Apvienotās komitejas starpniecību iestāde nodrošina pietiekamu starpnozaru tendenču, risku un apdraudējumu pārskatu.

33. pants

Starptautiskās attiecības

1. Neskarot attiecīgās dalībvalstu un Savienības iestāžu kompetences jomas, iestāde var veidot attiecības un slēgt administratīvus nolīgumus ar uzraudzības iestādēm, starptautiskām organizācijām un trešo valstu iestādēm. Šie pasākumi nerada juridiskus pienākumus Savienībai un dalībvalstīm, kā arī tie neliedz dalībvalstīm un to kompetentajām iestādēm slēgt divpusējas vai daudzpusējus nolīgumus ar trešām valstīm.

2. Iestāde palīdz sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem aktiem.

3. Pārskatā, kas minēts 43. panta 5. punktā, iestāde norāda administratīvos nolīgumus, par kuriem panākta vienošanās ar starptautiskām organizācijām vai trešo valstu iestādēm, un informē par sniegto palīdzību, sagatavojot lēmumus par atbilstību.

34. pants

Citi uzdevumi

1. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas iestāde var sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par visiem ar tās kompetences jomu saistītajiem jautājumiem.

▼B

2. Attiecībā uz apvienošanās un pārņemšanas darījumu izvērtējumiem, kuri ir Direktīvas 2006/48/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2007/44/EK, darbības jomā un kuriem saskaņā ar šo direktīvu nepieciešama divu vai vairāk dalībvalstu kompetento iestāžu apspriešanās, iestāde, pamatojoties uz vienas no attiecīgo kompetento iestāžu iesniegumiem, var pieņemt un publicēt atzinumu par uzraudzības izvērtējumu, izņemot atzinumu saistībā ar Direktīvas 2006/48/EK 19.a panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem kritērijiem. Atzinumu pieņem nekavējoties un jebkurā gadījumā pirms izvērtējuma perioda beigām saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2007/44/EK. Regulas 35. pantu piemēro jomām, par kurām iestāde var sniegt atzinumu.

35. pants

Informācijas vākšana

▼M1

1. Pēc iestādes pieprasījuma kompetentās iestādes sniedz iestādei visu nepieciešamo informāciju norādītajos formātos, lai tā varētu veikt šajā regulā noteiktos uzdevumus, ar noteikumu, ka tām ir likumīga piekļuve attiecīgajai informācijai. Informācija ir precīza, saskaņota, pilnīga un savlaicīga.

2. Iestāde var arī pieprasīt, lai informācija tiktu sniegta regulāri un norādītajos formātos vai salīdzināmās veidnēs, ko apstiprinājusi iestāde. Ja iespējams, šādus pieprasījumus izdara, izmantojot vienotus ziņojuma formātus.

3. Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pamatota pieprasījuma iestāde sniedz visu vajadzīgo informāciju, lai kompetentā iestāde varētu veikt savus uzdevumus, saskaņā ar dienesta noslēpuma ievērošanas pienākumu, kas noteikts nozaru tiesību aktos un šīs regulas 70. pantā.

▼B

4. Pirms informācijas pieprasīšanas saskaņā ar šo pantu, un lai izvairītos no ziņošanas pienākuma dublēšanās, iestāde ņem vērā visu attiecīgo esošo statistiku, ko sagatavojusi un izplatījusi Eiropas Statistikas sistēma un Eiropas Centrālo banku sistēma.

5. Ja informācija nav pieejama vai kompetentās iestādes to nesniedz laikus, iestāde var nosūtīt pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu citām uzraudzības iestādēm, tās valsts ministrijai, kas atbild par finansēm, kuras rīcībā ir plaša informācija, kā arī attiecīgās dalībvalsts valsts centrālajai bankai vai statistikas birojam.

▼M1

6. Ja nav pieejama pilnīga vai precīza informācija vai tā nav sniegta savlaicīgi saskaņā ar 1. vai 5. punktu, iestāde ar pienācīgi pamatotu un argumentētu pieprasījumu var tieši pieprasīt informāciju no:

a) attiecīgajām finanšu iestādēm,

b) kontrolakciju sabiedrībām vai attiecīgās finanšu iestādes filiālēm,

▼M1

c) neregulētām funkcionējošām struktūrām finanšu grupā vai konglomerātā, kuras ir būtiskas attiecīgo finanšu iestāžu darbībām finanšu jomā.

Šādu pieprasījumu adresāti tūlīt un bez nepamatotas kavēšanās sniedz iestādei skaidru, precīzu un pilnīgu informāciju.

▼B

Iestāde informē iesaistītās kompetentās iestādes par pieprasījumiem saskaņā ar šo punktu un 5. punktu.

Pēc iestādes pieprasījuma kompetentās iestādes palīdz iestādei iegūt informāciju.

7. Iestāde var izmantot saskaņā ar šo pantu saņemto konfidenciālo informāciju tikai, lai nodrošinātu ar šo regulu tai noteikto pienākumu izpildi.

▼M1

7.a Ja pieprasījuma adresāti saskaņā ar 6. punktu nekavējoties nesniedz skaidru, precīzu un pilnīgu informāciju, iestāde attiecīgā gadījumā informē Eiropas Centrālo banku un attiecīgās dalībvalsts attiecīgās iestādes, kuras, ievērojot dalībvalsts tiesību aktus, sadarbojas ar iestādi, lai nodrošinātu pilnīgu piekļuvi informācijai un jebkādu dokumentu, uzskaites dokumentu vai protokolu oriģināliem, kuriem adresātam ir likumīga piekļuve, lai pārbaudītu minēto informāciju.

▼B

36. pants

Attiecības ar ESRK

1. Iestāde cieši un regulāri sadarbojas ar ESRK.

2. Tā regulāri sniedz ESRK jaunāko informāciju, kas tai nepieciešama noteikto uzdevumu izpildei. Visu ESRK uzdevumu izpildei nepieciešamo informāciju, kas netiek sniegta pārskata vai apkopojuma veidā, iestāde, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu, nekavējoties sniedz ESRK saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 15. pantu. Iestādes rīcībā, sadarbojoties ar ESRK, ir atbilstīgas iekšējās procedūras konfidenciālas informācijas nosūtīšanai, jo īpaši informācija par atsevišķām finanšu iestādēm.

3. Saskaņā ar 4. un 5. punktu iestāde nodrošina pienācīgus pasākumus attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantā minētajiem ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem.

4. Saņemot iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, iestāde nekavējoties sasauc Uzraudzības padomes sanāksmi un izvērtē šāda brīdinājuma vai ieteikuma ietekmi uz tās uzdevumu izpildi.

▼B

Pamatojoties uz atbilstīgu lēmumu pieņemšanas procedūru, tā pieņem lēmumu par jebkādiem veicamajiem pasākumiem atbilstīgi pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai risinātu brīdinājumos un ieteikumos minētos jautājumus.

▼M1

Ja iestāde nerīkojas saskaņā ar ieteikumu, tā paskaidro Padomei un ESRK savas bezdarbības iemeslus. ESRK par to informē Eiropas Parlamentu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 19. panta 5. punktu.

▼B

5. Saņemot kompetentajai valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, iestāde attiecīgā gadījumā izmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai nodrošinātu savlaicīgu izpildi.

Ja ieteikuma saņēmējs neparedz ievērot ESRK ieteikumu, tas informē Uzraudzības padomi un apspriežas ar to par šādas rīcības iemesliem.

▼M1

Ja kompetentā iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 17. panta 1. punktu informē Padomi un ESRK par darbībām, ko tā veikusi saistībā ar ESRK ieteikumu, tā pienācīgi ņem vērā Uzraudzības padomes viedokli un informē arī Komisiju.

▼B

6. Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, iestāde maksimāli ņem vērā ESRK brīdinājumus un ieteikumus.

37. pants

Banku nozares ieinteresēto personu grupa

1. Lai palīdzētu veicināt apspriešanos ar ieinteresētajām personām jomās, kuras ir saistītas ar iestādes uzdevumiem, tiek izveidota Banku nozares ieinteresēto personu grupa. Ar Banku nozares ieinteresēto personu grupu apspriežas par pasākumiem, kas veicami saskaņā ar 10 līdz 15. pantu attiecībā uz regulatīviem tehniskajiem standartiem un īstenošanas tehniskajiem standartiem, un tādā mērā, ka tas neskar atsevišķas finanšu iestādes, arī par 16. panta jautājumiem attiecībā uz pamatnostādnēm un ieteikumiem. Ja pasākumi jāveic nekavējoties un apspriešanās nav iespējama, Banku nozares ieinteresēto personu grupai informāciju sniedz iespējami drīz.

▼M1

Banku nozares ieinteresēto personu grupa tiekas pēc savas iniciatīvas, kad nepieciešams, un katrā ziņā vismaz četras reizes gadā.

▼B

2. Banku nozares ieinteresēto personu grupā ir 30 locekļi, kuri proporcionāli pārstāv kredītiestādes un noguldījumu sabiedrības, kas darbojas Savienībā, to darbiniekus, pārstāvjus, kā arī patērētājus, banku pakalpojumu lietotājus un MVU pārstāvjus. Vismaz pieci locekļi

▼B

ir neatkarīgi vadošo akadēmisko aprindu pārstāvji. Desmit locekļi pārstāv finanšu iestādes, un trīs no tiem pārstāv kooperatīvu bankas un krājbankas.

3. Banku nozares ieinteresēto personu grupas locekļus ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz attiecīgo ieinteresēto pušu ierosinājumiem. Pieņemot lēmumu, Uzraudzības padome pēc iespējas nodrošina atbilstīgu ģeogrāfisko un dzimumu līdzsvaru un ieinteresēto personu pārstāvību Savienībā.

▼M1

4. Iestāde sniedz visu nepieciešamo informāciju, ievērojot dienesta noslēpumu, kā noteikts 70. pantā, un nodrošina Banku nozares ieinteresēto personu grupai pienācīgu sekretariāta atbalstu. Tiem Banku nozares ieinteresēto personu grupas locekļiem, kuri pārstāv bezpeļņas organizācijas un nav nozares pārstāvji, nosaka atbilstīgu kompensāciju. Šāda kompensācija ir vismaz līdzvērtīga ierēdņu izdevumu atlīdzinājuma likmēm saskaņā ar V pielikuma 1. nodaļas 2. iedaļu Eiropas Savienības Civildienesta noteikumos un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā, kas noteikti ar Padomes Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ([1]) (Civildienesta noteikumi). Banku nozares ieinteresēto personu grupa var izveidot darba grupas tehnisku jautājumu risināšanai. Banku nozares ieinteresēto personu grupas locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi, pēc kura beigām tiek organizēta jauna atlases procedūra.

▼B

Banku nozares ieinteresēto personu grupas locekļus var iecelt atkārtoti divus termiņus pēc kārtas.

5. Banku nozares ieinteresēto personu grupa sniedz atzinumus un konsultācijas iestādei par visiem jautājumiem saistībā ar iestādes uzdevumiem, īpašu uzmanību pievēršot uzdevumiem, kas noteikti 10. līdz 16. pantā un 29., 30. un 32. pantā.

6. Banku nozares ieinteresēto personu grupa pieņem savu reglamentu ar divu trešdaļu tās locekļu balsu vairākumu.

7. Iestāde dara zināmus atklātībai Banku nozares ieinteresēto personu grupas atzinumus, ieteikumus un apspriežu rezultātus.

38. pants

Aizsargpasākumi

1. Iestāde nodrošina, ka saskaņā ar 18. vai 19. pantu pieņemtie lēmumi nekādā veidā neskar dalībvalstu fiskālos pienākumus.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 19. panta 3. punktu pieņemts lēmums skar tās fiskālos pienākumus, tā divu nedēļu laikā pēc iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei var informēt iestādi un Komisiju par to, ka kompetentā iestāde nepildīs lēmumu.

([1]) OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp..

▼B

Paziņojumā dalībvalsts saprotami un īpaši izskaidro, kāpēc un kā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.

Šāda paziņojuma gadījumā iestādes lēmuma izpilde tiek apturēta.

Viena mēneša laikā pēc dalībvalsts paziņojuma saņemšanas iestāde informē dalībvalsti par tās lēmuma spēkā esamību vai grozīšanu, vai atcelšanu. Ja lēmums paliek spēkā vai tiek grozīts, iestāde norāda, ka fiskālie pienākumi nav skarti.

Ja iestāde nosaka, ka tās lēmums paliek spēkā, Padome kādā no tās sanāksmēm – vēlākais divus mēnešus pēc dienas, kad iestāde ir nosūtījusi paziņojumu dalībvalstīm, kā minēts ceturtajā daļā, ar balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai iestādes lēmums paliek spēkā.

Ja Padome pēc tam, kad ir izskatījusi attiecīgo lietu, nepieņem lēmumu atstāt spēkā iestādes lēmumu saskaņā ar piekto daļu, iestādes lēmumu atceļ.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 18. panta 3. punktu pieņemtais lēmums skar tās fiskālos pienākumus, tā trīs darbdienu laikā pēc iestādes lēmuma paziņošanas kompetentajai iestādei var informēt iestādi, Komisiju un Padomi par to, ka kompetentā iestāde nepildīs lēmumu.

Paziņojumā dalībvalsts saprotami un īpaši izskaidro, kāpēc un kā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.

Šāda paziņojuma gadījumā iestādes lēmuma izpilde tiek izbeigta.

Padome desmit darbdienu laikā sasauc sanāksmi un ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai iestādes lēmums tiek atcelts.

Ja Padome pēc tam, kad ir izskatījusi attiecīgo lietu, nepieņem lēmumu atcelt iestādes lēmumu saskaņā ar ceturto daļu, iestādes lēmuma izpildes apturēšana tiek izbeigta.

4. Ja Padome saskaņā ar šā panta 3. punktu ir pieņēmusi lēmumu neatcelt iestādes lēmumu saistībā ar 18. panta 3. punktu un attiecīgā dalībvalsts joprojām uzskata, ka iestādes lēmums skar tās fiskālos pienākumus, minētā dalībvalsts var informēt Komisiju un iestādi un lūgt Padomei vēlreiz izskatīt šo jautājumu. Attiecīgā dalībvalsts skaidri norāda iemeslus, kādēļ tā nepiekrīt Padomes lēmumam.

Četru nedēļu laikā pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma Padome apstiprina savu sākotnējo lēmumu vai pieņem jaunu lēmumu saskaņā ar šā panta 3. punktu.

▼B

Padome četru nedēļu laikposmu var pagarināt vēl par četrām nedēļām, ja lietas konkrētie apstākļi to prasa.

5. Jebkāda šā panta ļaunprātīga izmantošana, jo īpaši saistībā ar iestādes lēmumu, kam nav būtiska vai materiāla fiskāla ietekme, ir aizliegta, jo nav savienojama ar iekšējo tirgu.

39. pants

Lēmumu pieņemšanas procedūras

1. Pirms šajā regulā minēto lēmumu pieņemšanas iestāde informē lēmumu visus minētos adresātus par tās nodomu pieņemt lēmumu, nosakot termiņu, kurā lēmumu adresāti var paust savu viedokli par attiecīgo jautājumu, pienācīgi ņemot vērā jautājuma izskatīšanas steidzamību, sarežģītību un iespējamās sekas. To *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz ieteikumiem, kā minēts 17. panta 3. punktā.

2. Iestāde savos lēmumus norāda iemeslus, kuri ir šo lēmumu pamatā.

3. Iestādes lēmumu adresāti tiek informēti par šajā regulā paredzētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

4. Pieņemot lēmumu saskaņā ar 18. panta 3. vai 4. punktu, iestāde šādu lēmumu pārskata ik pēc atbilstīga laikposma.

5. Iestādes saskaņā ar 17., 18. vai 19. pantu pieņemtos lēmumus dara zināmus atklātībai, un tajos norāda iesaistītās kompetentās iestādes vai finanšu iestādes identitāti un lēmuma satura būtiskākos aspektus, ja vien šāda publiskošana nav pretrunā ar finanšu iestāžu likumīgajām interesēm to komercnoslēpumu aizsardzībā vai ja tā var nopietni apdraudēt finanšu tirgu parasto darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

III NODAĻA

ORGANIZĀCIJA

1. IEDAĻA

Uzraudzības padome

40. pants

Sastāvs

1. Uzraudzības padomi veido:

a) priekšsēdētājs, kuram nav balsstiesību;

b) par kredītiestāžu uzraudzību atbildīgās valsts iestādes vadītājs katrā dalībvalstī, kuri tiekas klātienē vismaz divas reizes gadā;

▼B

c) viens Komisijas pārstāvis, kam nav balsstiesību;

▼M1

d) viens Eiropas Centrālās bankas Uzraudzības valdes izvirzīts pārstāvis, kam nav balsstiesību;

▼B

e) viens ESRK pārstāvis, kam nav balsstiesību;

f) pa vienam tādam pārstāvim no pārējām divām Eiropas uzraudzības iestādēm, kam nav balsstiesību.

2. Uzraudzības padome ar Banku nozares ieinteresēto personu grupu regulāri rīko kopīgas sanāksmes vismaz divas reizes gadā.

3. Katra kompetentā iestāde atbild par augsta līmeņa vietnieka izvirzīšanu amatam no tās darbinieku vidus, kurš var aizvietot 1. punkta b) apakšpunktā minēto Uzraudzības padomes locekli gadījumā, ja minētā persona nevar ierasties.

4. Ja 1. punkta b) apakšpunktā minētā iestāde nav centrālā banka, minētajā apakšpunktā minētais Uzraudzības padomes loceklis var nolemt ņemt līdzi dalībvalsts centrālās bankas pārstāvi, kam nav balsstiesību.

▼M1

4.a Diskusijās, kas nav saistītas ar atsevišķām finanšu iestādēm, kā noteikts 44. panta 4. punktā, pārstāvim, ko nozīmējusi Eiropas Centrālas bankas Uzraudzības valde, var pievienoties Eiropas Centrālās bankas pārstāvis, kam ir specializētas zināšanas centrālo banku uzdevumu jomā.

▼B

5. Dalībvalstīs, kurās uzraudzība saskaņā ar šo regulu ir vairāk nekā vienas iestādes kompetencē, šīs iestādes vienojas par kopīgu pārstāvi. Tomēr, ja Uzraudzības padomē paredzēts izskatīt jautājumu, kas neietilpst tādas valsts iestādes kompetencē, kuru pārstāv 1. punkta b) apakšpunktā minētais loceklis, šāds loceklis var ņemt līdzi attiecīgās valsts iestādes pārstāvi, kam nav balsstiesību.

6. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 94/19/EK, 1. punkta b) apakšpunktā minētajam Uzraudzības padomes loceklim attiecīgā gadījumā var pievienoties pārstāvis no attiecīgajām struktūrām, kas pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas katrā dalībvalstī; šim pārstāvim nav balsstiesību.

▼M3

Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2014/59/ES darbības jomai, 1. punkta b) apakšpunktā minētajam Uzraudzības padomes loceklim attiecīgā gadījumā var pievienoties katras dalībvalsts noregulējuma iestādes pārstāvis, bet bez balsstiesībām.

▼B

7. Uzraudzības padome pieņem lēmumu par novērotāju līdzdalību.

Uzraudzības padomes sanāksmēs var piedalīties izpilddirektors, kuram nav balsstiesību.

▼B

41. pants

Iekšējās komitejas un darba grupas

1. Uzraudzības padome var izveidot iekšējās komitejas vai darba grupas īpašu Uzraudzības padomes noteikto uzdevumu veikšanai un paredzēt konkrētu skaidri definētu uzdevumu un lēmumu deleģēšanu iekšējām komitejām vai darba grupām, Valdei vai priekšsēdētājam.

▼M1

1.a Piemērojot 17. pantu, Uzraudzības padome sasauc neatkarīgu darba grupu, ko veido Uzraudzības padomes priekšsēdētājs un seši citi locekļi, kuri nav tās kompetentās iestādes pārstāvji, kas, iespējams, ir pārkāpusi Savienības tiesību aktus, un kuriem nav nekādas ieinteresētības lietā, nedz tiešas saiknes ar attiecīgo kompetento iestādi.

Katram darba grupas loceklim ir viena balss.

Darba grupas lēmumus pieņem, ja vismaz četri locekļi balso par labu lēmumam.

2. Piemērojot 19. pantu, Uzraudzības padome sasauc neatkarīgu darba grupu, ko veido Uzraudzības padomes priekšsēdētājs un seši citi locekļi, kuri nav to kompetento iestāžu pārstāvji, kas iesaistītas domstarpībās, un kuriem nav nekādas ieinteresētības konfliktā, nedz tiešas saiknes ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

Katram darba grupas loceklim ir viena balss.

Darba grupas lēmumus pieņem, ja vismaz četri locekļi balso par labu lēmumam.

3. Darba grupas, kas minētas šajā pantā, ierosina lēmumus saskaņā ar 17. pantu vai 19. pantu, un galīgo lēmumu pieņem Uzraudzības padome.

4. Uzraudzības padome pieņem šajā pantā minēto darba grupu reglamentu.

▼B

42. pants

Neatkarība

Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, priekšsēdētājs un Uzraudzības padomes locekļi, kuriem ir balsstiesības, rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības interesēs kopumā un nelūdz, un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz citas valsts vai privātas struktūras necenšas ietekmēt Uzraudzības padomes locekļus, tiem pildot savus pienākumus.

▼M1

Pirmā un otrā daļa neskar uzdevumus, kas Eiropas Centrālajai bankai piešķirti ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013.

▼B

43. pants

Uzdevumi

1. Uzraudzības padome sniedz norādījumus par iestādes darbu un ir atbildīga par II nodaļā minēto lēmumu pieņemšanu.

▼B

2. Uzraudzības padome pieņem viedokļus, ieteikumus un lēmumus un sniedz II nodaļā minētās konsultācijas.

3. Uzraudzības padome ieceļ priekšsēdētāju.

4. Uzraudzības padome katru gadu līdz 30. septembrim, pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, apstiprina iestādes darba programmu nākamajam gadam un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu atklātībai.

5. Pamatojoties uz Valdes priekšlikumu, Uzraudzības padome pieņem iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 53. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu, un katru gadu līdz 15. jūnijam nosūta šo ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai. Ziņojumu dara pieejamu atklātībai.

6. Uzraudzības padome pieņem iestādes daudzgadu darba programmu un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Daudzgadu darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu atklātībai.

7. Uzraudzības padome pieņem budžetu saskaņā ar 63. pantu.

8. Uzraudzības padome īsteno disciplinārās pilnvaras attiecībā uz priekšsēdētāju un izpilddirektoru un var atbrīvot viņus no amata attiecīgi saskaņā ar 48. panta 5. punktu vai 51. panta 5. punktu.

44. pants

Lēmumu pieņemšana

▼M1

1. Uzraudzības padomē lēmumus pieņem ar tās balsojošo locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram balsojošajam loceklim ir viena balss.

Par 10. līdz 16. pantā minētajiem aktiem, kā arī pasākumiem un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 9. panta 5. punkta trešo daļu un VI nodaļu, un, atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, Uzraudzības padome pieņem lēmumus ar tās balsojošo locekļu kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktu un protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 3. pantu, kas ietver vismaz to tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu, kuri ir no iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1024/2013 2. panta 1. punktā (iesaistītās dalībvalstis), un to tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu, kuri ir no to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras nav iesaistītas, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1024/2013 2. panta 1. punktā (neiesaistītās dalībvalstis).

▼M1

Attiecībā uz lēmumiem saskaņā ar 17. un 19. pantu darba grupas ierosināto lēmumu pieņem ar Uzraudzības padomes balsojošo locekļu vienkāršu balsu vairākumu, kas ietver to tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu, kuri ir no iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, un to tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu, kuri ir no neiesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

Atkāpjoties no trešās daļas, sākot ar dienu, kad četri vai mazāk balsojošie locekļi ir no neiesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, darba grupas ierosināto lēmumu pieņem ar Uzraudzības padomes balsojošo locekļu vienkāršu balsu vairākumu, kas ietver vismaz vienu balsi no neiesaistīto dalībvalstu kompetento iestāžu locekļiem.

Katram balsojošajam loceklim ir viena balss.

Attiecībā uz darba grupas sastāvu saskaņā ar 41. panta 2. punktu Uzraudzības padome cenšas panākt vienprātību. Ja nav iespējams panākt vienprātību, Uzraudzības padomes lēmumus pieņem ar trīs ceturtdaļu balsojošo locekļu balsu vairākumu. Katram balsojošajam loceklim ir viena balss.

Attiecībā uz lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 18. panta 3. un 4. punktu, un, atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, Uzraudzības padome pieņem lēmumus ar to tās balsojošo locekļu vienkāršu balsu vairākumu, kas ietver to tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu, kuri ir no iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, un to tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu, kuri ir no neiesaistīto dalībvalstu kompetentajam iestādēm.

▼B

2. Uzraudzības padomes sanāksmes sasauc priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās biedru, un tās vada priekšsēdētājs.

3. Uzraudzības padome pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

▼M1

4. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, un novērotāji, izņemot priekšsēdētāju, izpilddirektoru un Eiropas Centrālās bankas pārstāvi, ko izvirzījusi tās Uzraudzības valde, nepiedalās Uzraudzības padomes diskusijās, kas saistītas ar atsevišķām finanšu iestādēm, ja vien 75. panta 3. punktā vai Savienības aktos, kuri minēti 1. panta 2. punktā, nav paredzēts citādi.

4.a Iestādes priekšsēdētājam ir prerogatīva rīkot balsošanu jebkurā laikā. Neskarot minētās pilnvaras un iestādes lēmumu pieņemšanas procedūru efektivitāti, iestādes Uzraudzības padome, pieņemot savus lēmumus, cenšas panākt vienprātību.

▼B

2. IEDAĻA

Valde

45. pants

Sastāvs

1. Valdi veido priekšsēdētājs un seši citi Uzraudzības padomes locekļi, kurus ievēlējuši Uzraudzības padomes balsstiesīgie locekļi.

Katram Valdes loceklim, izņemot priekšsēdētāju, ir vietnieks, kas var viņu aizvietot, ja viņš nevar ierasties.

▼M1

Uzraudzības padomes ievēlēto locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi. Minēto termiņu var pagarināt vienu reizi. Valdes sastāvs ir līdzsvarots un proporcionāls, kā arī atspoguļo visu Savienību kopumā. Valdē ir vismaz divi pārstāvji no neiesaistītajām dalībvalstīm. Pilnvaras pārklājas, un tiek veikti attiecīgi pasākumi rotācijas nodrošināšanai.

▼B

2. Valdes lēmumus pieņem, pamatojoties uz klātesošo locekļu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Izpilddirektors un Komisijas pārstāvis piedalās Valdes sanāksmēs bez tiesībām balsot.

Komisijas pārstāvim ir tiesības balsot par 63. pantā minētajiem jautājumiem.

Valde pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

3. Valdes sanāksmes sasauc priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās locekļu, un tās vada priekšsēdētājs.

Valde sanāksmi organizē vismaz pirms katras Uzraudzības padomes sanāksmes un tik bieži, cik Valde to uzskata par nepieciešamu. Sanāksmi organizē vismaz piecas reizes gadā.

4. Atbilstīgi reglamentam Valdes locekļiem var palīdzēt konsultanti vai eksperti. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, izņemot izpilddirektoru, nepiedalās Valdes apspriedēs par atsevišķām finanšu iestādēm.

46. pants

Neatkarība

Valdes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības interesēs kopumā, un nelūdz, un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

▼B

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz arī citas valsts vai privātas struktūras necenšas ietekmēt Valdes locekļus, tiem pildot savus pienākumus.

47. pants

Uzdevumi

1. Valde nodrošina, ka iestāde īsteno savu misiju un veic tai saskaņā ar šo regulu uzticētos uzdevumus.

2. Valde ierosina ikgadējo un daudzgadu darba programmu, kas jāpieņem Uzraudzības padomei.

3. Valde īsteno budžeta pilnvaras saskaņā ar 63. un 64. pantu.

▼M1

4. Valde pieņem iestādes personāla politikas plānu un, ievērojot 68. panta 2. punktu, Civildienesta noteikumu īstenošanai nepieciešamos pasākumus.

▼B

5. Saskaņā ar 72. pantu Valde pieņem īpašus noteikumus par piekļuves tiesībām iestādes dokumentiem.

6. Valde iesniedz Uzraudzības padomei apstiprināšanai priekšlikumu par iestādes ikgadējo darbības ziņojumu, tostarp par to, kā pildīti priekšsēdētāja pienākumi, balstoties uz 53. panta 7. punktā minēto gada ziņojuma projektu.

7. Valde pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

8. Saskaņā ar 58. panta 3. un 5. punktu Valde ieceļ un atbrīvo no amata Apelācijas padomes locekļus.

3. IEDAĻA

Priekšsēdētājs

48. pants

Iecelšana un uzdevumi

1. Iestādi pārstāv priekšsēdētājs, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

Priekšsēdētājs atbild par Uzraudzības padomes darba sagatavošanu un vada Uzraudzības padomes un Valdes sanāksmes.

▼B

2. Priekšsēdētāju amatā ieceļ Uzraudzības padome saskaņā ar atklātu atlases procedūru, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu.

Pirms attiecīgā persona sāk pildīt darba pienākumus un viena mēneša laikā pēc tam, kad Uzraudzības padome ir pabeigusi atlases procedūru, Eiropas Parlaments pēc Uzraudzības padomes izvēlētā kandidāta uzklausīšanas var iebilst pret izraudzītās personas iecelšanu amatā.

Vēl Uzraudzības padome no savu locekļu vidus ievēl vietnieku, kas veic priekšsēdētāja funkcijas viņa prombūtnes laikā. Vietnieks netiek ievēlēts no Valdes locekļu vidus.

3. Priekšsēdētāja pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.

4. Deviņu mēnešu laikposmā pirms priekšsēdētāja piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome izvērtē:

a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;

b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā izvērtējumu, Uzraudzības padome, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, var vienreiz pagarināt priekšsēdētāja pilnvaru termiņu.

5. Priekšsēdētāju var atbrīvot no amata tikai Eiropas Parlaments, pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

Priekšsēdētājs neaizliedz Uzraudzības padomei apspriest jautājumus, kas saistīti ar priekšsēdētāju, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamību atbrīvot viņu no amata, un viņš nedrīkst iesaistīties pārrunās par šo jautājumu.

49. pants

Neatkarība

Neskarot Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz priekšsēdētāja uzdevumiem, priekšsēdētājs nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz jebkāda cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt priekšsēdētāju, tam pildot savus pienākumus.

Saskaņā ar 68. pantā minētajiem Civildienesta noteikumiem priekšsēdētājam pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

▼M1

49.a pants

Izdevumi

Priekšsēdētājs publisko notikušās sanāksmes un saņemto viesmīlību. Izdevumus publiski reģistrē saskaņā ar Civildienesta noteikumiem.

▼B

50. pants

Ziņojums

1. Eiropas Parlaments un Padome var uzaicināt priekšsēdētāju vai viņa vietnieku sniegt ziņojumu, pilnībā respektējot viņa neatkarību. Priekšsēdētājs uzstājas ar ziņojumu Eiropas Parlamentā un atbild uz visiem tā deputātu uzdotajiem jautājumiem, kad vien tas tiek pieprasīts.

2. Priekšsēdētājs pēc pieprasījuma un vismaz 15 dienas pirms 1. punktā minētā ziņojuma sniegšanas sniedz Eiropas Parlamentam rakstisku pārskatu par iestādes veiktajiem pasākumiem.

3. Papildus 11. līdz 18. pantā un 20. un 33. pantā minētajai informācijai pārskatā iekļauj arī attiecīgu informāciju, ko Eiropas Parlaments pieprasījis *ad hoc* kārtībā.

4. IEDAĻA

Izpilddirektors

51. pants

Iecelšana

1. Iestādi vada izpilddirektors, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

2. Izpilddirektoru saskaņā ar atklātu atlases procedūru pēc Eiropas Parlamenta apstiprinājuma ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu un vadības pieredzi.

3. Izpilddirektora pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.

4. Deviņu mēnešu posmā pirms izpilddirektora pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome jo īpaši izvērtē:

a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;

b) nākamajiem gadiem paredzētos iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā pirmajā daļā minēto izvērtējumu, Uzraudzības padome var vienreiz pagarināt izpilddirektora pilnvaru termiņu.

▼B

5. Izpilddirektoru var atbrīvot no amata, tikai pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

52. pants

Neatkarība

Neskarot Valdes un Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz izpilddirektora uzdevumiem, izpilddirektors nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, jebkuras dalībvalsts valdības vai jebkuras citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

Nedz dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, nedz jebkura cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt izpilddirektoru, tam pildot savus pienākumus.

Saskaņā ar 68. pantā minētajiem Civildienesta noteikumiem izpilddirektoram pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

▼M1

52.a pants

Izdevumi

Izpilddirektors publisko notikušās sanāksmes un saņemto viesmīlību. Izdevumus publiski reģistrē saskaņā ar Civildienesta noteikumiem.

▼B

53. pants

Uzdevumi

1. Izpilddirektors atbild par iestādes vadību un sagatavo Valdes darbu.

2. Izpilddirektors atbild par iestādes ikgadējās darba programmas ieviešanu, ko vada Uzraudzības padome un kontrolē Valde.

3. Saskaņā ar šo regulu izpilddirektors veic nepieciešamos pasākumus, īpaši pieņemot iekšējos administratīvos norādījumus un publicējot paziņojumus, lai nodrošinātu iestādes darbību.

4. Izpilddirektors sagatavo daudzgadu darba programmu, kā norādīts 47. panta 2. punktā.

▼B

5. Katru gadu līdz 30. jūnijam izpilddirektors sagatavo darba programmu nākamajam gadam, kā noradīts 47. panta 2. punktā.

6. Izpilddirektors sastāda provizorisko iestādes budžeta projektu saskaņā ar 63. pantu un izpilda iestādes budžetu saskaņā ar 64. pantu.

7. Katru gadu izpilddirektors sagatavo ziņojuma projektu, kurā viena sadaļa ir veltīta iestādes normatīvajām un pārraudzības darbībām un viena – finanšu un administratīviem jautājumiem.

8. Izpilddirektors īsteno 68. pantā noteiktās pilnvaras attiecībā uz iestādes personālu un risina personāla jautājumus.

IV NODAĻA

EIROPAS UZRAUDZĪBAS IESTĀŽU KOPĒJĀS STRUKTŪRAS

1. IEDAĻA

Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja

54. pants

Izveide

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienoto komiteju.

2. Apvienotajai komitejai ir foruma funkcijas, kurā iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) un nodrošina starpnozaru konsekvenci, jo īpaši attiecībā uz:

— finanšu konglomerātiem,

— grāmatvedību un revīziju,

— mikrouzraudzības rezultātā izstrādātu starpnozaru tendenču, risku un finanšu stabilitātes apdraudējumu analīzi,

— privāto klientu ieguldījumu projektiem,

— nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanas pasākumiem, un

— uz informācijas apmaiņu ar ESRK un attiecību veidošanu starp ESRK un EUI.

▼B

3. Apvienotajai komitejai ir specializēts personāls, ko nodrošina EUI, un šis personāls darbojas kā sekretariāts. Iestāde atvēl pietiekamus līdzekļus administratīvajiem, infrastruktūras un ekspluatācijas izdevumiem.

4. Ja finanšu iestāde darbojas dažādās nozarēs, Apvienotā komiteja atrisina domstarpības saskaņā ar 56. pantu.

55. pants

Sastāvs

1. Apvienoto komiteju veido EUI priekšsēdētāji un attiecīgā gadījumā – jebkuras saskaņā ar 57. pantu izveidotās apakškomitejas priekšsēdētājs.

2. Izpilddirektoru, Komisijas un ESRK pārstāvi aicina piedalīties Apvienotās komitejas, kā arī jebkuras 57. pantā minētās apakškomitejas sanāksmēs kā novērotājus.

3. Apvienotās komitejas priekšsēdētāju ieceļ uz vienu gadu pēc rotācijas principa no EUI priekšsēdētāju vidus. Apvienotās komitejas priekšsēdētājs ir ESRK priekšsēdētāja vietnieks.

4. Apvienotā komiteja pieņem un publicē savu reglamentu. Tajā var noteikt vēl citus Apvienotās komitejas sanāksmju dalībniekus.

Apvienotā komiteja tiekas vismaz reizi divos mēnešos.

56. pants

Kopējas nostājas un kopēji akti

Regulas II nodaļā noteikto uzdevumu satvarā, un jo īpaši ņemot vērā Direktīvas 2002/87/EK īstenošanu, iestāde nepieciešamības gadījumā vienojas par kopēju nostāju attiecīgi ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi).

Aktus atbilstīgi šīs regulas 10. līdz 15. pantam, 17., 18. vai 19. pantam attiecībā uz Direktīvas 2002/87/EK un jebkuru citu 1. panta 2. punktā minēto Savienības aktu piemērošanu, kas ietilpst arī Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) vai Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) kompetencē, attiecīgā gadījumā līdztekus pieņem iestāde, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju komiteja) un Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde).

▼B

57. pants

Apakškomitejas

1. Piemērojot 56. pantu, izveido Apvienotās komitejas Finanšu konglomerātu apakškomiteju.

2. Apakškomiteju veido 55. panta 1. punktā minētās personas un viens augsta līmeņa pārstāvis no attiecīgās kompetentās iestādes pašreizējā personāla katrā dalībvalstī.

3. Apakškomiteja ievēl priekšsēdētāju no tās locekļu vidus, un priekšsēdētājs ir arī Apvienotās komitejas loceklis.

4. Apvienotā komiteja var izveidot vēl citas apakškomitejas.

2. IEDAĻA

Apelācijas padome

58. pants

Sastāvs un darbība

1. Apelācijas padome ir EUI apvienota struktūra.

2. Apelācijas padomi veido seši locekļi un seši vietnieki, kas ir personas ar labu slavu un kas var apliecināt atbilstīgas zināšanas un darba pieredzi, tostarp uzraudzības jomā, pietiekami augsta līmeņa pieredzi banku, apdrošināšanas, aroda pensiju, vērtspapīru tirgus nozarē vai citu finanšu pakalpojumu jomā, izņemot kompetento iestāžu vai citu valsts vai Savienības iestāžu pašreizējo personālu, kas ir iesaistīts iestādes darbībās. Apelācijas padomē ir pārstāvēti speciālisti ar pietiekamām juridiskām zināšanām, lai sniegtu iestādei profesionālas juridiskās konsultācijas par to, vai tā savas pilnvaras īsteno likumīgi.

Apelācijas padome ieceļ savu priekšsēdētāju.

3. Divus Apelācijas padomes locekļus un divus vietniekus ieceļ iestādes Valde no Komisijas piedāvātiem atlasītiem kandidātiem pēc tam, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts publisks aicinājums izteikt interesi, un pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

Pārējos locekļus ieceļ saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010 (EAFPI) un Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (EVTI).

4. Apelācijas padomes locekļu amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Minēto termiņu var pagarināt vienu reizi.

▼B

5. Apelācijas padomes locekli, kuru iecēlusi iestādes Valde, neatbrīvo no amata pilnvaru termiņa laikā, ja vien nav pierādīta viņa vaina nopietnos pārkāpumos, un Valde pieņem šādu lēmumu pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

6. Apelācijas padome lēmumus pieņem pēc vairākuma principa – vismaz ar četrām no sešām locekļu balsīm. Ja pārsūdzētais lēmums ir šīs regulas darbības jomā, tad vismaz viens lemjošā vairākuma loceklis ir viens no tiem diviem Apelācijas padomes locekļiem, kurus iecēlusi iestāde.

7. Apelācijas padomi priekšsēdētājs sasauc pēc nepieciešamības.

8. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību nodrošina atbilstīgu darbības un sekretariāta atbalstu Apelācijas padomei.

59. pants

Neatkarība un objektivitāte

1. Apelācijas padomes locekļi ir neatkarīgi, pieņemot lēmumus. Viņiem nav saistošu norādījumu. Viņi neveic citus pienākumus saistībā ar iestādi, tās Valdi vai Uzraudzības padomi.

2. Apelācijas padomes locekļi nepiedalās apelācijas tiesvedībā, ja viņi ir personīgi ieinteresēti tajā vai arī ir iepriekš pārstāvējuši vienu no procedūrā iesaistītajām pusēm, vai ir piedalījušies tā lēmuma pieņemšanā, par kuru iesniegta apelācija.

3. Ja viena no 1. un 2. punktā minēto iemeslu vai jebkura cita iemesla dēļ Apelācijas padomes loceklis uzskata, ka citam loceklim nebūtu japiedalās kādā apelācijas tiesvedībā, viņš attiecīgi informē par to Apelācijas padomi.

4. Jebkura apelācijas tiesvedībā iesaistītā puse drīkst iebilst pret kāda Apelācijas padomes locekļa dalību, atsaucoties uz 1. un 2. punktā norādīto pamatojumu, vai arī ja ir aizdomas par neobjektivitāti.

Iebilduma pamatā nedrīkst būt locekļu tautība, kā arī nav pieņemams, ja, apzinoties iebilduma iemeslu, apelācijas tiesvedībā iesaistītā puse ir veikusi procesuālu darbību, kas nav iebildumu izteikšana pret Apelācijas padomes sastāvu.

▼B

5. Apelācijas padome pieņem lēmumu par to, kā rīkoties 1. un 2. punktā noteiktajos gadījumos bez attiecīgā locekļa līdzdalības.

Lai pieņemtu minēto lēmumu, attiecīgo Apelācijas padomes locekli aizstāj ar viņa vietnieku. Ja vietnieks atrodas līdzīgā situācijā, iestādes priekšsēdētājs ieceļ aizstājēju no citiem vietniekiem.

6. Apelācijas padomes locekļi apņemas rīkoties neatkarīgi un sabiedrības interesēs.

Šajā nolūkā viņi pieņem paziņojumu par saistībām un paziņojumu par interesēm, norādot vai nu jebkādu tādu interešu neesamību, kuras var uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai, vai tiešas vai netiešas intereses esamību, kuras varētu uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai.

Šos paziņojumus katru gadu rakstiski dara zināmus atklātībai.

V NODAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

60. pants

Apelācijas

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, tostarp kompetentās iestādes, var pārsūdzēt 17., 18. un 19. pantā minēto iestādes lēmumu un jebkuru citu lēmumu, ko iestāde pieņēmusi saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem Savienības aktiem un kas ir adresēts šai personai, vai lēmumu, kas, lai gan ir noformēts kā lēmums, kurš adresēts citai personai, tieši un individuāli skar šo personu.

2. Apelāciju kopā ar tās pamatojumu iestādei iesniedz rakstiski divu mēnešu laikā pēc lēmuma paziņošanas dienas attiecīgajai personai vai, ja šāda paziņojuma nav, divu mēnešu laikā pēc dienas, kurā iestāde lēmumu publicēja.

Apelācijas padome pieņem lēmumu divu mēnešu laikā pēc apelācijas iesniegšanas.

3. Ar apelāciju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, nevar apturēt lēmuma piemērošanu.

Tomēr, ja Apelācijas padome uzskata, ka apstākļi to attaisno, tā var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

4. Ja apelācija ir pieņemama, Apelācijas padome izskata tās pamatotību. Tā aicina apelācijas tiesvedībā iesaistītās puses noteiktā termiņā iesniegt novērojumus par tās izdotajiem paziņojumiem vai citu apelācijas tiesvedībā iesaistīto pušu paziņojumiem. Apelācijas tiesvedībā iesaistītajām pusēm ir tiesības izteikties mutiski.

▼B

5. Apelācijas padome var vai nu apstiprināt iestādes kompetentās struktūras pieņemto lēmumu, vai arī nodot lietu iestādes kompetentajai struktūrai. Apelācijas padomes lēmums ir saistošs šai struktūrai, un šī struktūra attiecībā uz konkrēto lietu pieņem grozītu lēmumu.

6. Apelācijas padome pieņem un dara pieejamu atklātībai savu reglamentu.

7. Apelācijas padomes pieņemtie lēmumi ir pamatoti, un iestāde tos dara zināmus atklātībai.

61. pants

Prasības Eiropas Savienības Tiesā

1. Saskaņā ar LESD 263. pantu prasību var iesniegt Eiropas Savienības Tiesā, apstrīdot Apelācijas padomes lēmumu, vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt apelāciju Apelācijas padomē, iestādes pieņemtu lēmumu.

2. Saskaņā ar LESD 263. pantu dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī ikviena fiziska vai juridiska persona par iestādes lēmumiem var iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā.

3. Saskaņā ar LESD 265. pantu gadījumā, ja iestādei ir pienākums rīkoties un tā nepieņem lēmumu, Eiropas Savienības Tiesā var iesniegt prasību par bezdarbību.

4. Iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu.

VI NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

62. pants

Iestādes budžets

1. Iestādes, kura saskaņā ar 185. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam [1] (turpmāk "Finanšu regula"), ir Eiropas iestāde, ieņēmumus jo īpaši veido jebkura no turpmāk minētajām kombinācijām:

a) to valsts iestāžu obligātie maksājumi, kuru kompetencē ir finanšu iestāžu uzraudzība, un šos maksājumus veic saskaņā ar formulu, kuras pamatā ir balsu svērums, kas norādīts 3. panta 3. punktā Protokolā (Nr. 36) par pārejas noteikumiem. Piemērojot šo pantu, Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. panta 3. punkts būs spēkā pēc tajā noteiktā termiņa beigām 2014. gada 31. oktobrī;

[1] OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

▼B

b) Savienības subsīdija, kas iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas sadaļā);

c) jebkura iestādei iemaksātā nodeva Savienības tiesību aktu attiecīgajos instrumentos noteiktajos gadījumos.

2. Iestādes izdevumi ietver vismaz personāla, atalgojuma, administratīvos, infrastruktūras, profesionālās apmācības un ekspluatācijas izdevumus.

3. Ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.

4. Visu iestādes ieņēmumu un izdevumu aprēķinus sagatavo katram finanšu gadam atbilstīgi kalendārajam gadam, un tos atspoguļo iestādes budžetā.

63. pants

Budžeta izstrāde

1. Līdz katra gada 15. februārim izpilddirektors izstrādā ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam un nosūta to Valdei un Uzraudzības padomei kopā ar štata plānu. Katru gadu Uzraudzības padome, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto un Valdes apstiprināto tāmes projektu, sagatavo iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam finanšu gadam. Līdz 31. martam Uzraudzības padome nosūta Komisijai šo tāmi, kā arī štata plāna projektu. Pirms tāmes pieņemšanas Valde apstiprina izpilddirektora sagatavoto projektu.

2. Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei (turpmāk kopā "budžeta lēmējinstitūcija") tāmi un Eiropas Savienības budžeta projektu.

3. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības budžeta projektā ieraksta tāmes, ko tā uzskata par vajadzīgām štata plānam, un subsīdijas summu, kas jāieskaita Eiropas Savienības vispārējā budžetā saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.

4. Budžeta lēmējinstitūcija pieņem iestādes štata plānu. Budžeta lēmējinstitūcija atļauj iestādes subsīdiju apropriāciju.

5. Iestādes budžetu pieņem Uzraudzības padome. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc tam, kad ir pieņemts Eiropas Savienības vispārējā budžeta galīgais variants. Nepieciešamības gadījumā tajā veic attiecīgus labojumus.

▼B

6. Valde nekavējoties informē budžeta lēmējinstitūciju par nodomu īstenot projektu, kam var būt ievērojama finanšu ietekme uz tās budžeta finansējumu, jo īpaši projektu, kas saistīts ar īpašumu, piemēram, ēku nomu vai iegādi. Tā attiecīgi informē Komisiju. Ja katra budžeta lēmējinstitūcijas iestāde ir iecerējusi sniegt atzinumu, tā divu nedēļu laikā pēc informācijas saņemšanas par projektu informē iestādi par savu nodomu sniegt šādu atzinumu. Ja netiek saņemta atbilde, iestāde var turpināt iecerētās darbības veikšanu.

▼M1

_____

▼B

64. pants

Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors veic kredītrīkotāja funkcijas un izpilda iestādes budžetu.

2. Līdz 1. martam pēc katra finanšu gada noslēguma iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas kredītrīkotājam un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus, kam pievienots ziņojums par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi. Vēl iestādes grāmatvedis līdz nākamā gada 31. martam nosūta Uzraudzības padomei, Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi.

Tad Komisijas kredītrīkotājs konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar Finanšu regulas 128. pantu.

3. Pēc Revīzijas palātas novērojumu saņemšanas par iestādes provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Finanšu regulas 129. pantu, izpilddirektors, uzņemoties atbildību, izstrādā iestādes galīgos pārskatus un nosūta tos Valdei viedokļa saņemšanai.

4. Valde izsaka viedokli par iestādes galīgajiem pārskatiem.

5. Izpilddirektors līdz 1. jūlijam pēc finanšu gada noslēguma nosūta galīgos pārskatus, kā arī Valdes atzinumu Uzraudzības padomes locekļiem, Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

6. Nobeiguma pārskatus publicē.

7. Izpilddirektors līdz 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi uz tās novērojumiem. Izpilddirektors nosūta minētās atbildes kopiju Valdei un Komisijai.

▼B

8. Izpilddirektors iesniedz Eiropas Parlamentam pēc tā pieprasījuma un saskaņā ar Finanšu regulas 146. panta 3. punktu jebkuru informāciju, kas nepieciešama raitai budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai attiecīgajam finanšu gadam.

9. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma atbilstīgi kvalificētam balsu vairākumam pirms N + 2 gada 15. maija piešķir iestādei budžeta izpildes apstiprinājumu, kurā ir ietverti N finanšu gadam paredzētie ieņēmumi no Eiropas Savienības vispārējā budžeta un kompetentajām iestādēm.

65. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem Valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Šie noteikumi nedrīkst novirzīties no Komisijas Regulas (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 (2002. gada 19. novembris) par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ([1]) noteikumiem, ja vien to nenosaka vajadzība veikt specifiskas darbības, kas nepieciešamas iestādes darbībai, un tikai saņemot iepriekšēju Komisijas piekrišanu.

66. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanas mērķiem iestādei bez ierobežojumiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1073/1999.

2. Iestāde pievienojas Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic *OLAF*, un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu iestādes personālu.

3. Lēmumi par finansējumu un nolīgumi, un no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un *OLAF* nepieciešamības gadījumā var veikt iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla, pārbaudes uz vietas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

67. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz iestādi un tās personālu attiecas Protokols (Nr. 7) par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD.

([1]) OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.

▼B

68. pants

Personāls

1. Uz iestādes personālu, tostarp uz tās izpilddirektoru un tās priekšsēdētāju, attiecas Civildienesta noteikumi, Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība un Savienības iestāžu kopīgi pieņemtie piemērošanai paredzētie noteikumi.

2. Valde, vienojoties ar Komisiju, pieņem nepieciešamos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantā paredzētajām procedūrām.

3. Attiecībā uz personālu iestāde īsteno pilnvaras, kas piešķirtas iestādei, kura ir kompetenta iecelt amatā, saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un iestādei, kura ir tiesīga noslēgt līgumus saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību.

4. Valde pieņem noteikumus, ar ko atļauj darbam iestādē norīkot dalībvalstu ekspertus.

69. pants

Iestādes atbildība

1. Ārpuslīgumiskas atbildības gadījumā iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas dalībvalstu tiesību aktos ir kopīgi, atlīdzina jebkurus zaudējumus, kuri radušies tās darbības rezultātā vai kurus izraisījis tās personāls, veicot savus pienākumus. Eiropas Savienības Tiesas piekritībā ir visi strīdi, kas saistīti ar šādu zaudējumu atlīdzināšanu.

2. Iestādes personāla personīgo finanšu atbildību un disciplināro atbildību pret iestādi reglamentē attiecīgi noteikumi, kuri attiecas uz iestādes personālu.

70. pants

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

1. Uz Uzraudzības padomes un Valdes locekļiem, izpilddirektoru un iestādes personāla locekļiem, tostarp dalībvalstu apstiprinātajām pagaidu amatpersonām un visām citām personām, kas uz līguma pamata pilda iestādes uzdevumus, pat pēc pienākumu veikšanas beigām attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar Līguma par LESD 339. pantu un attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem.

Viņiem piemēro Civildienesta noteikumu 16. pantu.

Saskaņā ar Civildienesta noteikumiem darbiniekiem pēc pienākumu pildīšanas beigām joprojām ir pienākums izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

▼B

Ne dalībvalstis, Savienības iestādes vai struktūras, ne jebkura cita valsts vai privāta struktūra necenšas ietekmēt iestādes darbiniekus, tiem veicot savus pienākumus.

2. Neskarot krimināltiesībās noteiktos gadījumus, jebkuru konfidenciālu informāciju, ko 1. punktā minētās personas saņēmušas, veicot amata pienākumus, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot kopsavilkuma vai apkopotā veidā, lai nevarētu identificēt atsevišķas finanšu iestādes.

Turklāt 1. punktā un šā punkta pirmajā daļā noteiktais pienākums neliedz iestādei un valsts uzraudzības iestādēm izmantot informāciju 1. panta 2. punktā minēto aktu izpildei un jo īpaši tiesas procedūras attiecībā uz lēmumu pieņemšanu.

3. Panta 1. un 2. punkts neliedz iestādei apmainīties ar informāciju ar valsts uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo regulu un citiem finanšu iestādēm piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

Šai informācijai piemēro 1. un 2. punktā minētos dienesta noslēpuma ievērošanas nosacījumus. Iestāde iekšējos kārtības noteikumos nosaka 1. un 2. punktā minēto konfidencialitātes noteikumu īstenošanas praktisko kārtību.

4. Iestāde piemēro Komisijas Lēmumu 2001/844/EK/EOTK, Euratom (2001. gada 29. novembris), ar ko groza tās iekšējo reglamentu ([1]).

71. pants

Datu aizsardzība

Šī regula neskar dalībvalstu saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK vai iestādes saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, veicot tās pienākumus.

72. pants

Piekļuve dokumentiem

1. Iestādē glabātajiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.

2. Valde līdz 2011. gada 31. maijam pieņem praktiskus pasākumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai.

([1]) OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.

▼B

3. Par lēmumiem, kurus iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību tiesībsargam vai, attiecīgā gadījumā, iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā pēc apelācijas iesniegšanas Apelācijas padomei saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantā ietvertajiem nosacījumiem.

73. pants

Valodu lietojums

1. Iestādei piemēro Padomes Regulas Nr. 1, ar ko nosaka valodu lietojumu Eiropas Ekonomikas kopienā ([1]) noteikumus.

2. Valde pieņem lēmumu par valodu iekšējo lietojumu iestādē.

3. Tulkošanas pakalpojumus, kas nepieciešami iestādes darbības nodrošināšanai, sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

74. pants

Mītnes nolīgums

Nepieciešamo kārtību attiecībā uz iestādei paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas minētajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, Valdes locekļiem, iestādes darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā starp iestādi un minēto dalībvalsti, kas noslēgts pēc Valdes apstiprinājuma saņemšanas.

Minētā dalībvalsts nodrošina iespējami vislabākos apstākļus, lai gādātu par atbilstīgu iestādes darbību, tostarp daudzvalodu, uz Eiropu orientētas apmācības un piemērotus transporta savienojumus.

75. pants

Trešo valstu līdzdalība

1. Iestādes darbā var piedalīties trešās valstis, kas ir noslēgušas nolīgumus ar Savienību, saskaņā ar kuriem tās iestādes kompetences jomās ir pieņēmušas un piemēro Savienības tiesību aktus, kā minēts 1. panta 2. punktā.

2. Iestāde var sadarboties ar trešām valstīm, kas minētas 1. punktā, piemērojot 1. panta 2. punktā minētajās iestādes kompetenču jomās par līdzvērtīgiem atzītus tiesību aktus, kā tas paredzēts starptautiskajos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi saskaņā ar LESD 216. pantu.

([1]) OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.

▼B

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktā minēto nolīgumu attiecīgajiem noteikumiem nosaka kārtību, jo īpaši attiecībā uz valstu, kas minētas 1. punktā, iesaistīšanās iestādes darbā būtību, apjomu un procesuālajiem aspektiem, tostarp noteikumus attiecībā uz finanšu iemaksām un personālu. Tajos var paredzēt pārstāvniecību – kā novērotājiem – Uzraudzības padomē, un ar tiem nodrošina, ka šīs valstis nepiedalās diskusijās, kas attiecas uz atsevišķām finanšu iestādēm, izņemot tiešas intereses gadījumā.

VIII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

76. pants

Sagatavošanās darbības

1. Pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pirms iestādes izveidošanas EBUK cieši sadarbojas ar Komisiju, lai sagatavotos tam, ka iestāde aizstāj EBUK.

2. Pēc iestādes izveidošanas Komisija atbild par iestādes administratīvo izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, līdz iestāde ir iecēlusi izpilddirektoru.

Šajā nolūkā Komisija var uz ierobežotu laiku iecelt vienu amatpersonu izpilddirektora funkciju veikšanai līdz brīdim, kad izpilddirektors uzņemas pienākumu veikšanu pēc tam, kad viņu iecēlusi Uzraudzības padome saskaņā ar 51. pantu. Šis laikposms nav ilgāks par to, kas vajadzīgs, lai iestāde ieceltu amatā izpilddirektoru.

Pēc Valdes apstiprinājuma saņemšanas pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar kredītiem, kuri iekļauti iestādes budžetā, un var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus pēc iestādes štata plāna pieņemšanas.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar Uzraudzības padomes un Valdes pilnvaras.

4. Iestāde tiek uzskatīta par EBUK tiesību pārņēmēju. Līdz iestādes izveidošanas dienā visi EBUK aktīvi un pasīvi, un visas nepabeigtās darbības tiek automātiski nodotas iestādei. EBUK sagatavo ziņojumu, kurā atspoguļota tās aktīvu un pasīvu situācija slēgšanas brīdī minētās nodošanas datumā. EBUK un Komisijas locekļi veic minētā ziņojuma revīziju un to apstiprina.

▼B

77. pants

Pārejas noteikumi par personālu

1. Atkāpjoties no 68. panta, visus darba līgumus un norīkojuma nolīgumus, kurus noslēgusi EBUK vai tās sekretariāts un kas ir spēkā 2011. gada 1. janvārī, īsteno līdz to beigu termiņam. Tos nedrīkst pagarināt.

2. Visiem personāla locekļiem, kas noslēguši 1. punktā minētos līgumus, piedāvā noslēgt pagaidu darbinieku līgumus saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību 2. panta a) apakšpunktu atbilstīgi iestādes štata plānā noteiktajām dažādajām kategorijām.

Iekšējo atlasi, ko veic tikai starp tiem darbiniekiem, kas ir noslēguši līgumus ar EBUK vai tās sekretariātu, pēc šīs regulas spēkā stāšanās veic iestāde, kurai ir tiesības noslēgt līgumus, lai pārbaudītu nolīgstamo personu spējas, lietderību un godprātību. Iekšējā atlases procedūrā pilnībā ņem vērā prasmes un pieredzi, ko persona parādījusi, pildot savus amata pienākumus pirms pieņemšanas darbā.

3. Atkarībā no veicamo funkciju tipa un līmeņa sekmīgajiem kandidātiem piedāvā pagaidu darbinieka līgumu, kura darbības termiņš atbilst vismaz laikposmam, kas atlicis saskaņā ar iepriekšējo līgumu.

4. Attiecīgos valstu tiesību aktus par darba līgumiem un citiem atbilstīgajiem instrumentiem turpina piemērot tiem darbiniekiem, ar kuriem iepriekš līgumi nav noslēgti, kas izvēlas nekandidēt uz pagaidu darbinieka līguma noslēgšanu vai kam netiek piedāvāts pagaidu darbinieka līgums saskaņā ar 2. punktu.

78. pants

Valstu noteikumi

Dalībvalstis pieņem noteikumu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu.

79. pants

Grozījumi

Ar šo tiek grozīts Lēmums Nr. 716/2009, ciktāl EBUK tiek izslēgta no šā lēmuma pielikuma B iedaļā minētā līdzekļu saņēmēju saraksta.

80. pants

Atcelšana

Ar šo no 2011. gada 1. janvāra tiek atcelts Komisijas Lēmums 2009/78/EK, ar ko izveido EBUK.

▼B

81. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2014. gada 2. janvārim un pēc tam ik pēc trīs gadiem Komisija publicē vispārēju pārskatu par pieredzi, kas uzkrāta iestādes darbības un šajā regulā noteikto procedūru rezultātā. Pārskatā *inter alia* sniedz izvērtējumu par:

a) kompetento iestāžu panākto uzraudzības darbību konverģenci:

i) konverģenci attiecībā uz kompetento iestāžu funkcionālo neatkarību un standartiem, kas ir līdzvērtīgi korporatīvai pārvaldībai;

ii) iestādes taisnīgumu, objektivitāti un autonomiju;

b) uzraudzītāju kolēģiju darbību;

c) panākumiem attiecībā uz konverģenci krīzes pārvarēšanas, pārvaldības un likvidēšanas jomā, ietverot Savienības finansējuma mehānismus;

d) iestādes nozīmi attiecībā uz sistēmisko risku;

e) regulas 38. pantā noteikto aizsargpasākumu piemērošanu;

f) regulas 19. pantā noteiktās juridiski saistošās vidutāja lomas piemērošanu;

g) iestādes priekšsēdētāja izvēles un apstiprināšanas procedūru, apsverot turpmāku Komisijas sastādītā saraksta lietošanu.

2. Panta 1. punktā minētajā pārskatā izvērtē arī to:

a) vai ir atbilstīgi banku jomas, apdrošināšanas un aroda pensiju jomas, vērtspapīru un finanšu tirgu jomas uzraudzību joprojām īstenot atsevišķi;

b) vai konsultatīvo uzraudzību un uzņēmējdarbības prakses uzraudzību ir atbilstīgi īstenot atsevišķi vai vienai uzraudzības iestādei;

c) vai ir atbilstīgi vienkāršot un nostiprināt EFUS sistēmu, lai nodrošinātu labāku makrolīmeņa un mikrolīmeņa saskaņotību, kā arī saskaņotību starp EUI;

d) vai EFUS attīstība atbilst vispārējai attīstībai;

e) vai EFUS ir pietiekamā mērā nodrošināta daudzveidība un izcilība;

f) vai atbildība un pārredzamība attiecībā uz publicēšanas prasībām ir adekvāta;

g) vai iestādes resursi ir pietiekami, lai tā pildītu savus pienākumus;

h) vai ir lietderīgi iestādes mītnes vietu saglabāt vai pārcelt visas EUI uz vienu mītnes vietu, lai uzlabotu koordināciju starp tām.

▼M1

3. Attiecībā uz iestāžu vai Eiropas mēroga iestāžu vai infrastruktūru tiešas uzraudzības jautājumiem un ņemot vērā tirgus norises, iekšējā tirgus stabilitāti un kopējo Savienības kohēziju, Komisija sastāda gada ziņojumu par to, cik lietderīgi ir uzticēt iestādei papildu uzraudzības pienākumus šajā jomā.

▼B

4. Pārskatu un attiecīgajā gadījumā tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

▼M1

81.a pants

Balsošanas kārtības pārskatīšana

No dienas, kad neiesaistīto dalībvalstu skaits sasniedz četras, Komisija pārskata 41. un 44. pantā aprakstītās balsošanas kārtības darbību un ziņo par to Eiropas Parlamentam, Eiropadomei un Padomei, ņemot vērā šīs regulas piemērošanā gūto pieredzi.

▼B

82. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 1. janvāra, izņemot 76. pantu un 77. panta 1. un 2. punktu, kurus piemēro no spēkā stāšanās dienas.

Iestāde tiek izveidota 2011. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.